

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

21. rujna 2023.*

Sadržaj

I.	Pravni okvir	5
	A. Pravo WTO-a	5
	B. Pravo Unije	6
II.	Okolnosti spora	9
III.	Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda	10
IV.	Zahtjevi stranaka	12
V.	O žalbi	13
	A. Dopuštenost tužbe pred Općim sudom	13
	1. Aktivna procesna legitimacija CCCME-a u vlastito ime	14
	a) Argumentacija stranaka	14
	b) Ocjena Suda	14
	2. Ovlaštenje CCCME-a da zastupa svoje članove pred sudom	18
	a) Argumentacija stranaka	18
	b) Ocjena Suda	19
	3. Zakonitost punomoći koje su drugih devet žalitelja dali svojim odvjetnicima	20
	a) Argumentacija stranaka	20
	b) Ocjena Suda	20
	4. Zaključci o dopuštenosti tužbe pred Općim sudom	21

* Jezik postupka: engleski

B. Meritum	22
1. Prvi žalbeni razlog	22
a) Argumentacija stranaka	22
b) Ocjena Suda	23
1) Uvodna razmatranja	23
2) Prvi dio prvog žalbenog razloga	24
3) Drugi dio prvog žalbenog razloga	26
2. Drugi žalbeni razlog	29
a) Argumentacija stranaka	29
b) Ocjena Suda	29
3. Treći žalbeni razlog	30
a) Prvi dio trećeg žalbenog razloga	30
1) Argumentacija stranaka	30
2) Ocjena Suda	31
b) Drugi dio trećeg žalbenog razloga	32
1) Argumentacija stranaka	32
2) Ocjena Suda	33
4. Četvrti žalbeni razlog	35
a) Argumentacija stranaka	35
b) Ocjena Suda	35
5. Peti žalbeni razlog	37
a) Uvodna razmatranja	37
b) Prvi dio petog žalbenog razloga	38
1) Argumentacija stranaka	38
2) Ocjena Suda	38
Troškovi	42

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2018/140 – Uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Indije – Konačna antidampinška pristojba – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Aktivna procesna legitimacija – Predstavničko udruženje izvoznika – Uredba (EU) 2016/1036 – Članak 3. stavci 2., 3., 6. i 7. – Šteta – Izračun obujma uvoza – Pozitivni dokazi – Objektivno ispitivanje – Ekstrapolacija – Izračun troška proizvodnje industrije Europske unije – Cijene koje se naplaćuju unutar grupe – Uzročna veza – Analiza štete po segmentu – Nepostojanje – Članak 6. stavak 7. – Članak 20. stavci 2. i 4. – Postupovna prava”

U predmetu C-478/21 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 2. kolovoza 2021.,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, sa sjedištem u Pekingu (Kina),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Cangzhou Cityju (Kina),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Botou Cityju (Kina),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Sanshengyuan Townu (Kina),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Xiaozhai Townu (Kina),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, sa sjedištem u Liang Villageu (Kina),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Xiaozhai Townu,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, sa sjedištem u Shenshanu (Kina),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, sa sjedištem u Wangwu Townu (Kina),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, sa sjedištem u Beiluo Townu (Kina),

koje zastupaju R. Antonini, *avvocato*, B. Maniatis i E. Monard, odvjetnici,

žalitelji,

a druge stranke u postupku su:

Europska komisija, koju su zastupali T. Maxian Rusche i P. Němečková, a zatim K. Blanck, P. Němečková i T. Maxian Rusche, i naposljetku T. Maxian Rusche i P. Němečková, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

EJ Picardie, sa sjedištem u Saint-Crépin Ibouvillersu (Francuska),

Fondatel Lecomte, sa sjedištem u Andenneu (Belgija),

Fonderies Dechaumont, sa sjedištem u Muretu (Francuska),

Fundiciones de Ódena SA, sa sjedištem u Ódeni (Španjolska),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Rahdeni (Njemačka),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, sa sjedištem u East Leakeu (Ujedinjena Kraljevina),

Saint-Gobain PAM Canalisation, prije Saint-Gobain PAM, sa sjedištem u Pont-à-Moussonu (Francuska),

Ulefos Oy, sa sjedištem u Vantaai (Finska),

koje su zastupali M. Hommé i B. O'Connor, odvjetnici, a zatim M. Hommé, B. O'Connor, odvjetnici, i U. O'Dwyer, *solicitor*,

intervenijenti u prvostupanjskom postupku,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Prechal (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl i J. Passer, suci,

nezavisna odvjetnica: L. Medina,

tajnik: M. Longar, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 5. listopada 2022.,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 16. veljače 2023.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Kineska gospodarska komora za uvoz i izvoz strojeva i elektroničkih proizvoda, u daljnjem tekstu: CCCME) kao i Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory i Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (u daljnjem tekstu: drugih devet žalitelja) zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija (T-254/18, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2021:278), kojom je on odbio tužbu žalitelja za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/140 od 29. siječnja 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i o

prekidu ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Indije (SL 2018., L 25, str. 6., u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se ta provedbena uredba odnosi na njih.

I. Pravni okvir

A. Pravo WTO-a

2 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju, u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) Vijeće Europske unije potvrdilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), potpisan u Marrakechu 15. travnja 1994., te sporazume sadržane u prilogima 1. do 3. tom sporazumu, među kojima je i Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum).

3 Članak 3.1. Antidampinškog sporazuma predviđa:

„Utvrđivanje štete za potrebe članka VI. [Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) iz 1994.] temeljit će se na sigurnim dokazima i uključivat će objektivno ispitivanje ne samo (a) obujma dampinškog uvoza i učinka takve prodaje na cijene sličnih proizvoda na domaćem tržištu, nego i (b) posljedičnog učinka takvog uvoza na domaću proizvodnju tih proizvoda.”

4 Članak 6.11. tog sporazuma određuje:

„Za potrebe ovog Sporazuma, izraz ‚zainteresirane stranke‘ uključuje:

- i. izvoznika ili stranog proizvođača ili uvoznika proizvoda koji je predmet postupka, ili [trgovinsko ili poslovno udruženje] čije većinsko članstvo čine proizvođači izvoznici ili uvoznici takvog proizvoda;
- ii. vladu članice izvoznice; te
- iii. proizvođača sličnog proizvoda u članici uvoznici ili [trgovinsko ili poslovno udruženje] čije većinsko članstvo proizvodi sličan proizvod na državnom području članice uvoznice.

Ovaj pregled ne sprečava članice da dozvole uključivanje drugih [domaćih ili stranih] zainteresiranih stranaka uz one koje su naprijed navedene.”

B. Pravo Unije

- 5 Uvodna izjava 12. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) glasi:

„Potrebno je odrediti način na koji zainteresirane stranke trebaju biti obaviještene o podacima koji su potrebni nadležnim tijelima. Zainteresirane stranke trebaju imati dovoljno prilika kako bi predstavile sve bitne dokaze i zaštitile svoje interese. Poželjno je također uspostaviti jasna pravila i postupke koje treba slijediti tijekom ispitnog postupka, posebno pravila o načinu na koji se zainteresirane stranke predstavljaju, predstavljaju svoj[a] stajališta i dostavljaju podatke u određenim rokovima ako će se ta stajališta i ti podaci uzeti u obzir. Primjereno je također utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana stranka može pristupiti podacima koje su dostavile druge zainteresirane stranke i iznijeti primjedbe. U prikupljanju podataka, države članice i [Europska komisija] trebaju također surađivati.”

- 6 U skladu s člankom 1. stavkom 4. te uredbe:

„Za potrebe ove Uredbe ‚istovjetan proizvod‘ znači proizvod koji je identičan, to jest proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja vrlo slična obilježjima proizvoda koji se razmatra.”

- 7 Članak 3. te uredbe, naslovljen „Utvrđivanje štete”, glasi:

„1. U skladu s ovom Uredbom, izraz ‚šteta‘, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači u skladu s odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedični utjecaj [posljedičnog utjecaja] dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na [ili u odnosu na] proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

[...]

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, uključujući i činjenicu da je proizvodnja još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampa ili subvencioniranja; veličinu stvarne dampinške marže; stvaran i potencijalan pad prodaje, dobiti, proizvodnje, udjela na tržištu, produktivnosti, povrata od

ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene Unije; stvarne i potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala i ulaganja. Taj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu industriji Unije kako bi se osiguralo da šteta koju nanese ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. U tom pogledu mogu se razmatrati čimbenici koji uključuju: obujam i cijene uvoznih proizvoda koji se ne prodaju po dampinškim cijenama, smanjenje potražnje ili promjene strukture potrošnje, ograničavajuću trgovinsku praksu i konkurenciju između proizvođača trećih zemalja i proizvođača Unije, razvoj tehnologije te izvozne rezultate i produktivnost industrije Unije.

[...]

8 Članak 5. stavci 10. i 11. iste uredbe određuje:

„10. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, navodi dotični proizvod i zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji.

Navodi i rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, a ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Također navodi rokove u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 5.

11. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja o pokretanju postupka [Komisija o pokretanju postupka obavještava izvoznike, uvoznike i predstavnička udruženja uvoznika ili izvoznika za koje zna da ih se to tiče, kao i predstavnike zemlje izvoznice i podnositelje pritužbi] te, vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostavlja puni tekst pisane pritužbe iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza [zemlje izvoznice], i stavlja ga na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisani se zahtjev može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.”

9 Članak 6. Osnovne uredbe, naslovljen „Ispitni postupak”, predviđa:

„1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak ujedno pokriva i damping i štetu, a oboje se ispituje istodobno.

[...]

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima.

Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja.

Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Unije, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična poduzeća pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena i da se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije.

Službenicima Komisije dopušteno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke, koje su postale poznate [koje su se objavile] u skladu s člankom 5. stavkom 10., saslušavaju se ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

[...]

7. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju [Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihova predstavnička udruženja], kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su postali poznati [a koji su se objavili] u skladu s člankom 5. stavkom 10., kao i predstavnici zemlje izvoznice mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

[...]

9. Kad god je moguće, za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja postupka u skladu sa zaključcima donesenim prema članku 8. za preuzimanje obveze ili sa zaključcima donesenim prema članku 9. za konačnu mjeru.”

10 U skladu s člankom 17. te uredbe, naslovljenim „Odabir uzorka”:

„1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili

transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira ili na najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Komisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u savjetovanju s, i uz pristanak, dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

[...]

11 Člankom 20. navedene uredbe, naslovljenim „Objava podataka”, određuje se:

„1. Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja izvoza [Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihova predstavnička udruženja te predstavnici zemlje izvoznice] mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite [podataka i razmatranja različitih] od onih korištenih za privremene mjere.

3. Zahtjevi za konačnom objavom, kako je definirano stavkom 2., upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada se uvodi privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

[...]

12 Članak 21. stavak 2. te uredbe glasi:

„Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li ili ne uvođenje mjera u interesu Unije, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge [njihova predstavnička udruženja], predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu, u rokovima navedenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje antidampinške pristojbe, se javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenim u ovom stavku, a koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.”

II. Okolnosti spora

13 Okolnosti spora, kako su navedene u točkama 1. do 9. pobijane presude, za potrebe ove presude mogu se sažeti na sljedeći način.

- 14 Komisiji je 31. listopada 2016. sedam proizvođača proizvoda od lijevanog željeza iz Unije podnijelo pritužbu kako bi ona pokrenula antidampinški postupak u vezi s uvozom određenih takvih proizvoda podrijetlom iz Kine i Indije. Tu su pritužbu poduprla druga dva proizvođača proizvoda od lijevanog željeza iz Unije (tih se devet proizvođača u daljnjem tekstu nazivaju: podnositelji pritužbe).
- 15 Komisija je 10. prosinca 2016. objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Indije (SL 2016., C 461, str. 22.). Proizvod na koji se odnosi taj postupak odgovara pokrivalima za okna. Definiran je u točki 2. te obavijesti, kao određeni proizvodi od lijevanog željeza s lamelarnim grafitom (sivo željezo) ili od lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom (poznat i kao duktilno lijevano željezo) i njihovi dijelovi, a riječ je o proizvodima koji se upotrebljavaju za pokrivanje podzemnih ili podpovršinskih sustava i/ili otvora podzemnih ili podpovršinskih sustava, i s pomoću kojih se omogućuje pristup podzemnim ili podpovršinskim sustavima i/ili pogled na podzemne ili podpovršinske sustave (u daljnjem tekstu: proizvod o kojem je riječ).
- 16 Ispitni postupak koji se odnosi na damping i štetu obuhvaćao je razdoblje od 1. listopada 2015. do 30. rujna 2016. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2013. do 30. rujna 2016. (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).
- 17 CCCME je udruženje osnovano u skladu s kineskim pravom koje među svojim članovima okuplja kineske proizvođače izvoznike proizvoda o kojem je riječ. Sudjelovalo je u antidampinškom postupku u vezi s uvozom predmetnog proizvoda. Drugih devet žalitelja čine kineski proizvođači izvoznici proizvoda o kojem je riječ, od kojih je dva Komisija odabrala kao dio uzorka kineskih proizvođača izvoznika odabranih za potrebe tog postupka.
- 18 Dana 16. kolovoza 2017. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2017/1480 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., L 211, str. 14., u daljnjem tekstu: Privremena uredba).
- 19 Komisija je 29. siječnja 2018. donijela spornu uredbu, kojom je uvela konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz proizvoda od lijevanog željeza podrijetlom iz Kine.

III. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 23. travnja 2018. žalitelji su zahtijevali poništenje sporne uredbu.
- 21 Rješenjem od 24. listopada 2018. predsjednik prvog vijeća Općeg suda je društvima EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, prije Saint-Gobain PAM, i Ulefos Oy (u daljnjem tekstu: intervenijenti) odobrio intervenciju u potporu zahtjevima Komisije.
- 22 U prilog svojoj tužbi pred Općim sudom žalitelji su istaknuli šest tužbenih razloga. Komisija je osporila i dopuštenost i osnovanost te tužbe.

- 23 Kad je riječ o dopuštenosti te tužbe, jedino su ocjene Općeg suda – koje se odnose, s jedne strane, na aktivnu procesnu legitimaciju CCCME-a u vlastito ime i ime svojih članova i, s druge strane, na punomoći za zastupanje pred sudom koje su drugih devet žalitelja dali svojim odvjetnicima – relevantne u okviru ove žalbe.
- 24 U pogledu aktivne procesne legitimacije CCCME-a u njegovo vlastito ime radi zaštite njegovih postupovnih prava, Komisija ističe da on nema tu legitimaciju jer su mu postupovna prava pogreškom dodijeljena u upravnom postupku. Opći sud odbio je tu zapreku vođenju postupka smatrajući u biti da se tijekom cijelog upravnog postupka CCCME smatralo zainteresiranom strankom kojoj su se morala dodijeliti postupovna prava i da pogreška u tom pogledu, pod pretpostavkom da se dokaže, ne može utjecati na ono što je priznato i dodijeljeno tijekom upravnog postupka.
- 25 Kad je riječ o aktivnoj procesnoj legitimaciji CCCME-a u ime njegovih članova, Opći je sud odbio Komisijin prigovor prema kojem CCCME nije mogao zastupati svoje članove pred sudom jer on nije predstavničko udruženje, u smislu zajedničke pravne tradicije država članica. Prema mišljenju Općeg suda takav se zahtjev ne traži da bi udruženje moglo djelovati u ime svojih članova pred sudovima Unije.
- 26 U pogledu punomoći koje je drugih devet žalitelja dalo svojim odvjetnicima, Komisija je navela da one nisu valjane zbog toga što funkcija njihovih potpisnika nije bila jasno utvrđena i njihovo ovlaštenje za potpisivanje tih punomoći nije dokazano. Opći je sud odbio taj prigovor smatrajući da njegov poslovnik ne zahtijeva da se dokaže da je odvjetniku punomoć dao netko tko je za to ovlašten.
- 27 Kad je riječ o osnovanosti tužbe žaliteljâ, jedino su ocjene Općeg suda koje se odnose na prvi i peti dio prvog tužbenog razloga, na drugi i treći dio drugog tužbenog razloga i na drugi i treći dio trećeg tužbenog razloga relevantne za potrebe ove žalbe.
- 28 U okviru svojeg ispitivanja prvog dijela prvog tužbenog razloga, Opći je sud odbio prigovore žaliteljâ koji se odnose na Komisijine prilagodbe podataka Statističkog ureda Europske unije (Eurostat), razvrstanih prema kontrolnim brojevima proizvoda (PCN), radi izračuna obujma dampinškog uvoza, u skladu s člankom 3. Osnovne uredbe.
- 29 U okviru svoje ocjene petog dijela prvog tužbenog razloga Opći je sud odbio prigovor žaliteljâ prema kojem je, za izračun štete koja je nastala društvu Saint-Gobain PAM, Komisija koristila cijene naplaćene za preprodaje unutar grupe društava čiji je taj proizvođač član a da nije ocijenila samostalnost tih cijena.
- 30 Drugim dijelom svojeg drugog tužbenog razloga žalitelji su tvrdili da je Komisija pogriješila jer je odbila provesti analizu po segmentu kako bi utvrdila uzročnu vezu između dampinškog uvoza i utvrđene štete. U odgovoru na tu tvrdnju, Opći sud je u biti smatrao da se analiza po segmentu ne zahtijeva kad su proizvodi dovoljno međusobno zamjenjivi i da pripadnost proizvoda različitim skupinama ni činjenica da su potrošači dali prednost ili imali preferenciju prema određenim proizvodima nisu dovoljni da bi se utvrdilo nepostojanje njihove međusobne zamjenjivosti i stoga mogućnost da se provede takva analiza.
- 31 Trećim dijelom svojeg drugog tužbenog razloga, žalitelji, među ostalim prigovaraju Komisiji da nije dovoljno ocijenila važnost sniženja cijena s obzirom na činjenicu da za 37,4 % ukupnih prodaja koje su izvršili proizvođači Unije iz uzorka nije utvrđeno nikakvo sniženje cijena. Opći je

sud odbio taj dio smatrajući da je, s obzirom na to da proizvod o kojem je riječ obuhvaća velik broj različitih vrsta proizvoda koji su međusobno zamjenjivi, postojanje marže sniženja cijena koja je utvrđena u rasponu od 31,6 do 39,2 %, koja se odnosi na 62,6 % prodaje proizvođača Unije iz uzorka, dovoljno za zaključak da postoji značajno sniženje cijena u smislu članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe.

- 32 Kad je riječ o trećem tužbenom razlogu, koji se temelji na povredi postupovnih prava žaliteljâ zbog toga što im nisu bile priopćene bitne informacije za zaštitu njihovih interesa, Opći je sud presudio da je on dopušten u dijelu u kojem ga je CCCME istaknuo u vlastito ime. Nasuprot tomu, odbacio ga je kao nedopušten u dijelu u kojem su ga istaknuli članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja uz obrazloženje da ti članovi i ti žalitelji nisu sudjelovali u ispitnom postupku ili nisu podnijeli zahtjeve da im se priopće informacije o kojima je riječ. Opći je sud također odbio argument žaliteljâ prema kojem je tijekom tog ispitnog postupka CCCME ostvarivao postupovna prava navedenih članova i navedenih žaliteljâ u njihovo ime uz obrazloženje da je CCCME djelovao kao subjekt koji predstavlja kinesku industriju promatranu kao cjelinu, a ne pojedinačno određene njegove članove.
- 33 Kad je riječ o osnovanosti tog trećeg tužbenog razloga, CCCME je istaknuo, u drugom i trećem dijelu tog tužbenog razloga, da je Komisija povrijedila njegova postupovna prava jer mu nije pružila, s jedne strane, određene podatke, u objedinjenom obliku, koji se, među ostalim, odnose na izračune uobičajene vrijednosti, učinke kineskog uvoza na cijene i razinu uklanjanja štete i, s druge strane, na procjene makroekonomskih pokazatelja, informacije o usporedbi uvezenih proizvoda i proizvoda indijskih proizvođača i proizvođača Unije kao i izračune u vezi s obujmom uvoza iz trećih zemalja o kojima je riječ. Opći je sud odbio taj drugi i treći dio smatrajući u biti da je Komisija pružila CCCME-u elemente koji mu omogućuju da korisno zaštiti svoje interese.
- 34 Pobijanom presudom Opći je sud odbio tužbu žaliteljâ.

IV. Zahtjevi stranaka

- 35 Žalitelji od Suda zahtijevaju da:
- ukine pobijanu presudu;
 - poništi spornu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na njih;
 - naloži Komisiji snošenje troškova postupka i pred Općim sudom i pred Sudom, uključujući troškove koje su imali žalitelji, i
 - naloži intervenijentima snošenje vlastitih troškova.
- 36 Komisija od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se tužba u prvostupanjskom postupku proglašava dopuštenom;
 - proglasi tužbu u prvostupanjskom postupku nedopuštenom;
 - odbije žalbu; i

– naloži žaliteljima snošenje troškova dvaju postupaka.

37 Intervenijenti od Suda zahtijevaju da:

– odbije žalbu u cijelosti;

– proglasi da se CCCME ne može smatrati predstavničkim udruženjem za potrebe Osnovne uredbe, i

– naloži žaliteljima snošenje troškova.

V. O žalbi

38 U prilog svojoj žalbi žalitelji ističu pet žalbenih razloga. Prvi, drugi, treći i četvrti žalbeni razlog odnose se na pogreške koje je Opći sud navodno počinio jer nije utvrdio da je Komisija prilikom donošenja sporne uredbe povrijedila članak 3. stavke 2., 3. i 5. do 7. Osnovne uredbe. Petim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je Opći sud pogrešno proglasio djelomično nedopuštenim treći tužbeni razlog njihove tužbe pred Općim sudom, koji se odnosio na povredu njihovih postupovnih prava, i da je počinio pogreške koje se tiču prava prilikom ocjene tih prava, primjenom članka 6. stavka 7., članka 19. stavaka 1. i 2. kao i članka 20. stavaka 2. i 4. Osnovne uredbe.

39 Komisija i intervenijenti smatraju da je tužba žalitelja u prvostupanjskom postupku trebala biti proglašena nedopuštenom i, u svakom slučaju, da njihova žalba nije osnovana.

A. Dopuštenost tužbe pred Općim sudom

40 Komisija ističe da je tužba u prvostupanjskom postupku nedopuštena zbog toga što CCCME nema aktivnu procesnu legitimaciju u vlastito ime, nije imao ovlaštenje za zastupanje svojih članova pred sudom i zbog toga što drugih devet žalitelja nisu valjano opunomoćili svoje odvjetnike.

41 Žalitelji osporavaju te argumente jer je Komisija, zahtijevajući od Suda da ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se tužba u prvostupanjskom postupku proglašava dopuštenom i da proglasi tužbu nedopuštenom, podnijela protužalbu a da nije poštovala zahtjeve predviđene u članku 176. stavku 2. Poslovnika Suda.

42 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su pitanja koja se odnose na dopuštenost tužbe za poništenje pitanja javnog poretka koja su sudovi Unije dužni ispitati u svakom trenutku, čak i po službenoj dužnosti (vidjeti u tom smislu presude od 27. veljače 2014., Stichting Woonlinie i dr./Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, t. 32., i od 2. rujna 2021., Ja zum Nürburgring/Komisija, C-647/19 P, EU:C:2021:666, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

43 Iz toga proizlazi da u okviru ispitivanja žalbe Sud može ocijeniti dopuštenost tužbe u prvostupanjskom postupku, neovisno o tome što ju je osporila stranka koja je podnijela odgovor na žalbu, a nije podnijela protužalbu na temelju članka 176. stavka 2. Poslovnika Suda (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 56. do 59. i navedenu sudsku praksu).

44 Stoga prigovor žaliteljâ iz točke 41. ove presude valja odbiti.

1. Aktivna procesna legitimacija CCCME-a u vlastito ime

a) Argumentacija stranaka

- 45 Komisija ističe da je Opći sud u točkama 52. do 75. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da je priznanje CCCME-a kao predstavničkog udruženja tijekom upravnog postupka dovoljno da se dokaže da je uvjet prema kojem se akt koji je predmet njegove tužbe mora izravno i osobno odnositi na tužitelja – predviđen člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a – u pogledu CCCME-a ispunjen. Odgovor na pitanje ima li subjekt aktivnu procesnu legitimaciju pred Općim sudom ne ovisi o priznanju te legitimacije tom subjektu tijekom upravnog postupka, nego o pravilima koja se primjenjuju u tom području. Tako je na Općem sudu bilo da sam ocijeni ispunjava li CCCME uvjete koji se zahtijevaju da bi ga se moglo smatrati predstavničkim udruženjem u skladu s Osnovnom uredbom i stoga, ima li aktivnu procesnu legitimaciju za zastupanje pred sudom u vlastito ime.
- 46 Intervenijenti se pridružuju Komisijinim argumentima i tvrde da CCCME nije predstavničko udruženje kineskih proizvođača izvoznika proizvoda o kojem je riječ, nego subjekt putem kojeg kineska vlada izvršava kontrolu nad tim proizvođačima izvoznicima. CCCME djeluje pod nadzorom, upravljanjem i profesionalnom orijentacijom Ministarstva unutarnjih poslova i Ministarstva trgovine Narodne Republike Kine.
- 47 Žalitelji smatraju da je CCCME predstavničko udruženje u smislu Osnovne uredbe i da je stoga zainteresirana stranka na koju se ta uredba odnosi. Komisija ga je takvom trebala smatrati i tijekom ispitnog postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe kao i u drugim prethodnim antidampinškim ispitnim postupcima. Zbog razloga koje je Opći sud iznio u pobijanoj presudi, sporna uredba se izravno i osobno odnosi na njega.

b) Ocjena Suda

- 48 Uvodno valja podsjetiti na to da dopuštenost tužbe koju je fizička ili pravna osoba podnijela protiv akta koji joj nije upućen, na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, ovisi o tome priznaje li joj se aktivna procesna legitimacija, koja postoji u dvama slučajevima. S jedne strane, takva se tužba može podnijeti pod uvjetom da se taj akt izravno i osobno odnosi na nju. S druge strane, takva osoba može podnijeti tužbu protiv regulatornog akta koji ne sadržava provedbene mjere ako se on izravno odnosi na nju (presuda od 16. ožujka 2023., Komisija/Jiangsu Seraphim Solar System i Vijeće/Jiangsu Seraphim Solar System i Komisija, C-439/20 P i C-441/20 P, EU:C:2023:211, t. 53. i navedena sudska praksa).
- 49 U svojem prigovoru nedopuštenosti Komisija smatra da je ispitujući prvi od dvaju slučajeva Opći sud pogrešno smatrao da je CCCME-u dopušteno sudjelovati u sudskom postupku u vlastito ime radi zaštite svojih postupovnih prava. U točkama 52. do 75. pobijane presude Opći je sud temeljio svoju ocjenu CCCME-ove aktivne procesne legitimacije pred sudom u vlastito ime na tome da mu je Komisija tijekom antidampinškog postupka nakon kojeg je donesena sporna uredba dodijelila ta prava. Međutim, on nije provjerio zakonitost te dodjele. Dodjela tih prava CCCME-u nezakonita je jer on nije predstavničko udruženje u smislu Osnovne uredbe, nego javni oblik Kineske Države.

- 50 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, osobe kojima odluka nije upućena mogu tvrditi da ih se osobno tiče, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, samo ako ta odluka utječe na njih zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ih uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je odluka upućena (presuda od 12. srpnja 2022., Nord Stream 2/Parlament i Vijeće, C-348/20 P, EU:C:2022:548, t. 156. i navedena sudska praksa).
- 51 Među osobama koje akt Unije može izdvojiti pojedinačno na isti način kao i osobe kojima je odluka upućena jesu one koje su sudjelovale u postupku donošenja tog akta. Međutim, činjenica da je osoba sudjelovala u postupku donošenja tog akta može je pojedinačno izdvojiti u odnosu na akt o kojem je riječ samo u slučaju da su propisima Unije u korist te osobe predviđena postupovna jamstva (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 1983., Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, t. 31., i rješenje od 17. veljače 2009., Galileo Lebensmittel/Komisija, C-483/07 P, EU:C:2009:95, t. 53.). Naime, točan doseg prava pojedinca na podnošenje pravnog sredstva protiv akta Unije ovisi o pravnom položaju utvrđenom u njegovu korist pravom Unije kojim se nastoje zaštititi tako priznati legitimni interesi (presuda od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 107. i navedena sudska praksa).
- 52 Iz toga proizlazi da postupovna prava osobi moraju biti zakonito dodijeljena da bi se moglo smatrati da se ta prava na nju osobno odnose i da bi joj bilo dopušteno podnijeti tužbu za poništenje protiv akta donesenog u suprotnosti s navedenim pravima.
- 53 U ovom slučaju, u odgovoru na tužbu pred Općim sudom Komisija je osporila dopuštenost tužbe koju je podnio CCCME kako bi istaknuo povredu svojih postupovnih prava, uz obrazloženje da on nije zainteresirana stranka kojoj su takva prava dodijeljena Osnovnom uredbom. Prema tome, za ocjenu dopuštenosti te tužbe, Opći je sud trebao ocijeniti jesu li tom uredbom CCCME-u dodijeljena postupovna prava.
- 54 Međutim, u točkama 53. do 60. pobijane presude, Opći je sud smatrao da se sporna uredba osobno odnosi na CCCME zbog toga što ga je tijekom cijelog postupka nakon kojeg je donesena ta uredba, Komisija smatrala zainteresiranom strankom koja predstavlja, među ostalim, kinesku industriju lijevanog željeza, s obzirom na to da mu je dodijelila postupovna prava koja obuhvaćaju pristup spisu ispitnog postupka, pravo na obavještanje o privremenim i konačnim zaključcima, pravo na podnošenje pisanih primjedbi na njih kao i pravo sudjelovanja na dvama saslušanjima organiziranima u okviru tog postupka.
- 55 Slijedom navedenog, valja utvrditi da je Opći sud propustio ispitati zakonitost dodjele tih postupovnih prava CCCME-u i da je stoga počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom ispitivanja je li uvjet prema kojem se akt koji je predmet njegove tužbe na tužitelja mora osobno odnositi, predviđen u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, ispunjen u pogledu CCCME-a.
- 56 To se utvrđenje ne dovodi u pitanje zaključkom Općeg suda iz točke 64. pobijane presude prema kojem čak i ako se dokaže da je Komisija počinila pogrešku time što je CCCME-u dodijelila navedena prava, ona ne može izbrisati ono što je priznato i dodijeljeno tijekom upravnog postupka, tim više što je, nakon završetka tog postupka, Komisija zadržala mogućnost povlačenja sporne uredbе i nastavljanja tog postupka na način da ispravi tu pogrešku u fazi u kojoj je ona počinjena. Naime, odluke koje je Komisija donijela tijekom upravnog postupka i njezina mogućnost da ih ispravi ne mogu imati za posljedicu ograničenje suda Unije pri ispitivanju dopuštenosti tužbi koje su mu podnesene.

- 57 Istom pogreškom koja se tiče prava zahvaćeno je ispitivanje Općeg suda, u točkama 71. do 75. pobijane presude, uvjeta prema kojemu se akt koji je predmet njegove tužbe na tužitelja mora izravno odnositi, predviđenog člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, s obzirom na to da se i to ispitivanje temelji na Komisijinoj dodjeli postupovnih prava CCCME-u u upravnom postupku.
- 58 Međutim, te pogreške mogu prouzročiti nedopuštenost tužbe CCCME-a u njegovo vlastito ime samo ako se utvrdi da mu se nisu mogla zakonito dodijeliti predmetna postupovna prava. Stoga valja ocijeniti jesu li se ta prava na temelju Osnovne uredbe smjela dodijeliti CCCME-u.
- 59 U tom pogledu CCCME smatra da mu Osnovna uredba daje takva prava jer je on predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika proizvoda o kojem je riječ.
- 60 Iako članak 5. stavak 11., članak 6. stavak 7., članak 20. stavci 1. i 2. te članak 21. stavak 2. Osnovne uredbe predstavničkim udruženjima uvoznika ili izvoznika proizvoda koji je predmet dampainga dodjeljuju određena postupovna prava, ta uredba ne definira pojam „predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika”, sadržan u tim odredbama.
- 61 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, taj pojam stoga valja tumačiti uzimajući u obzir ne samo tekst odredbi u kojima se nalazi nego i kontekst u kojem se one nalaze te ciljeve propisa kojeg su dio (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2021., *Venezuela/Vijeće (Utjecaj na treću državu)*, C-872/19 P, EU:C:2021:507, t. 42. i navedenu sudsku praksu). Usto, uzimajući u obzir nadređenost međunarodnih sporazuma koje sklopi Unija nad instrumentima sekundarnog prava Unije, navedeni pojam mora se, u mjeri u kojoj je to moguće, tumačiti u skladu s tim sporazumima, među kojim je Antidampinski sporazum (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., *Yieh United Steel/Komisija*, C-79/20 P, EU:C:2022:305 t. 101. i navedenu sudsku praksu).
- 62 Prema tekstualnom tumačenju pojam „predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika” označava skupinu osoba koje predstavljaju uvoznike ili izvoznike općenito.
- 63 Iz toga proizlazi, kao prvo, da taj pojam ne označava osobe ili subjekte koji predstavljaju interese različite od interesa uvoznika ili izvoznika, kao što su, osobito, državni interesi. To tumačenje potvrđuje kontekst u kojem se nalazi taj pojam. Naime, članak 5. stavak 11., članak 6. stavak 7. i članak 20. stavak 1. Osnovne uredbe označavaju „predstavnička udruženja uvoznika ili izvoznika”, s jedne strane, i „tijela” ili „predstavnike” zemlje izvoznice, s druge strane, kao različite zainteresirane stranke u antidampinškom postupku.
- 64 Cilj Osnovne uredbe koji se sastoji od toga da se Komisiji omogući da nametne odgovarajuće antidampinške pristojbe u skladu s načelom dobre uprave također potvrđuje navedeno tumačenje. Taj cilj zahtijeva da se Komisija može upoznati sa stajalištima različitih zainteresiranih stranaka koje sudjeluju u antidampinškom postupku. Tako se u uvodnoj izjavi 12. te uredbe navodi da te stranke trebaju imati dovoljno prilika kako bi predstavile sve bitne dokaze i zaštitile svoje interese. Stoga se dokazi koje mogu podnijeti predstavnička udruženja uvoznika ili izvoznika te predstavnici zemlje izvoznice kao i njihovi odnosni interesi nužno ne podudaraju. S jedne strane, ta udruženja brane trgovinske i industrijske interese uvoznika ili izvoznika, dok s druge strane, ti predstavnici nastoje promicati političke i diplomatske interese zemlje izvoznice.

- 65 Osim toga, predmetno tumačenje u skladu je s člankom 6.11. Antidampinškog sporazuma, s obzirom na to da se u tom članku, među zainteresiranim strankama na koje se odnosi taj sporazum, razlikuju vlade država izvoznica koje su stranke navedenog sporazuma od trgovinskih ili poslovnih udruženja, čija većina članova izvozi ili uvozi proizvod koji je predmet antidampinškog ispitnog postupka.
- 66 Iz izbora zakonodavca Unije da izvrši razlikovanje između predstavničkih udruženja uvoznika ili izvoznika i tijela te predstavnika zemlje izvoznice proizlazi da, kako bi se moglo smatrati predstavničkim udruženjem u smislu odredaba iz točke 63. ove presude, subjekt koji se predstavlja kao takav ne smije biti podložan zadiranju države izvoznice, nego nasuprot tomu mora imati nužnu neovisnost u odnosu na tu državu kako bi mogao stvarno djelovati u svojstvu predstavnika općih i kolektivnih interesa uvoznika ili izvoznika, a ne kao zastupnik te države.
- 67 Ta neovisnost predstavničkih udruženja na koje se odnosi Osnovna uredba odražava onu koja je priznata udruženjima na temelju slobode udruživanja koja je definirana člankom 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, na način da ona priznaje pravo udruženjima da mogu obavljati svoje djelatnosti i djelovati bez neopravdanog zadiranja države (vidjeti u tom smislu presudu od 18. lipnja 2020., Komisija/Mađarska (Transparentnost udruženja), C-78/18, EU:C:2020:476, t. 110. do 113.). Međutim, takva se konvergencija ograničava na nepostojanje zadiranja države o kojoj je riječ, koje dovodi u pitanje predstavljanje od strane udruženja općih i kolektivnih interesa uvoznika ili izvoznika, jer se tom uredbom prenose pravila Antidampinškog sporazuma, čiji je cilj promicanje svjetske trgovine, a ne slobode udruživanja.
- 68 Kao drugo, iz tekstualnog tumačenja i konteksta pojma „predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika”, iz točaka 62. i 63. ove presude proizlazi da svrha takvog udruženja mora podrazumijevati predstavljanje uvoznika ili izvoznika proizvoda koji je predmet antidampinškog ispitnog postupka. To predstavljanje zahtijeva da među članovima takvog udruženja bude velik broj uvoznika ili izvoznika tog proizvoda. Osim toga, ono zahtijeva da uvoz ili izvoz tog proizvoda koji obavljaju ti članovi bude značajan, na način da udruženje o kojem je riječ može općenito uzeti u obzir značajke djelatnosti uvoznika ili izvoznika tog istog proizvoda.
- 69 To tumačenje potvrđuje cilj koji slijedi Osnovna uredba, naveden u točki 64. ove presude, koji zahtijeva sudjelovanje udruženja uvoznika ili izvoznika, kao zainteresiranih stranaka, u antidampinškom postupku. Naime, interesi tih udruženja mogu biti legitimni samo pod uvjetom da stvarno predstavljaju uvoznike ili izvoznike proizvoda koji je predmet dampainga.
- 70 S obzirom na sva prethodna razmatranja, pojam „predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika”, u smislu te uredbe treba razumjeti na način da označava skupinu čiji predmet obuhvaća predstavljanje kolektivnih i općih interesa uvoznika ili izvoznika proizvoda koji je predmet dampainga što zahtijeva da ta skupina, s jedne strane, bude neovisna u odnosu na državna tijela kako bi mogla osigurati to predstavljanje i, s druge strane, da među svojim članovima ima velik broj uvoznika ili izvoznika čiji je uvoz ili izvoz tog proizvoda značajan.
- 71 Budući da je na tužitelju da podnese dokaz o svojoj aktivnoj procesnoj legitimaciji, u ovom slučaju je na CCCME-u da dokaže da je on jedno takvo predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika proizvoda o kojem je riječ.
- 72 U tom pogledu, CCCME u svojoj tužbi pred Općim sudom ističe da je među njegovim članovima 19 proizvođača izvoznika proizvoda o kojem je riječ na koje su spornom uredbom primijenjene antidampinške pristojbe. Usto, iz statuta CCCME-a proizlazi da je ono neprofitna društvena

organizacija koju su dobrovoljno osnovali poduzetnici i institucije koji su registrirani u Kini, a koji djeluju u uvozu i izvozu, ulaganju i suradnji u sektoru strojeva i elektroničkih proizvoda (članak 2.), i da je njegov cilj, među ostalim, zaštita prava i legitimnih interesa njegovih članova kao i promicanje zdravog razvoja mehaničke i elektroničke industrije (članak 3.). Prema tome, CCCME uključuje izvoznike proizvoda koji je predmet dampinga te je ovlašten štititi njihove interese.

- 73 Međutim, kao što je to Komisija istaknula, u statutu CCCME-a navodi se da je udruženje pod nadzorom, upravljanjem i profesionalnom orijentacijom dvaju ministarstava Narodne Republike Kine (članak 4.) i da ono obavlja svoje relevantne djelatnosti u skladu s uputama i odobrenjima kineske vlade (članak 6. stavak 2.). Ti elementi potvrđuju da CCCME nije dovoljno neovisan u odnosu na kineska državna tijela da bi ga se moglo smatrati „predstavničkim udruženjem” izvoznika proizvoda o kojem je riječ.
- 74 Osim toga, CCCME nije podnio dokaze da on predstavlja uvoznike ili izvoznike proizvoda o kojem je riječ. Tako je tijekom postupka pred Općim sudom Komisija navela da CCCME djeluje u svim sektorima strojeva i elektronike i da ima više od 10 000 članova. K tomu, kad je tijekom tog postupka odgovarao na Komisijin prigovor prema kojem on ne predstavlja značajan broj proizvođača izvoznika proizvoda o kojem je riječ, CCCME je samo uputio, kao prvo, na uvodnu izjavu 25. sporne uredbe, u kojoj je Komisija ocijenila da on među ostalim predstavlja kinesku industriju proizvoda od lijevanog željeza, i, kao drugo, na dokaz o pridruživanju 19 proizvođača izvoznika proizvoda o kojem je riječ, iz Priloga A.4 njegovoj tužbi pred Općim sudom, navodeći da je taj broj značajan. Osim toga, u svojem odgovoru na pitanja Suda, žalitelji su naveli da su Komisiji prosljedili popis od 58 kineskih proizvođača izvoznika proizvoda od lijevanog željeza koji su članovi CCCME-a. Međutim, taj popis nije prosljeđen sudovima Unije i žalitelji nisu precizirali količinu proizvoda o kojem je riječ koje izvoze ti članovi. Iz toga slijedi da CCCME nije dokazao ni da je među njegovim članovima velik broj uvoznika ili izvoznika proizvoda o kojem je riječ ni da je izvoz tog proizvoda koji obavljaju njegovi članovi značajan.
- 75 Stoga, CCCME nema aktivnu procesnu legitimaciju na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, tako da tužbu koju je podnio u vlastito ime treba odbaciti kao nedopuštenu te je Opći sud pogriješio kad je ispitao tužbene razloge koji se temelje na povredi postupovnih prava CCCME-a koji su istaknuti u prilog toj tužbi.

2. Ovlaštenje CCCME-a da zastupa svoje članove pred sudom

a) Argumentacija stranaka

- 76 Komisija tvrdi da je u točkama 98. do 103. pobijane presude, Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da nije nužno da udruženje bude organizirano demokratski kako bi moglo djelovati pred sudom u ime svojih članova. Prema Komisijinu mišljenju trgovinsko udruženje ne može biti javni oblik države organizirane na temelju jednostranačkog komunističkog sustava jer bi u takvom slučaju to udruženje moralo braniti interese svojih članova, kako su ih oni demokratski odredili, od te države, čiji je ono javni oblik. Tumačenje prema kojem je trgovinsko udruženje dio države te istodobno brani kolektivne interese svojih članova od te države nije u skladu s temeljnim načelima predstavničke demokracije koja su zajednička državama članicama. Usto, uzimajući u obzir specifičnosti zemlje u kojoj udruženje ima sjedište, to bi se tumačenje protivilo načelu utvrđenom u članku 3. stavku 5. UEU-a, prema kojem Unija u svojim odnosima s ostatkom svijeta podržava i promiče svoje vrijednosti.

77 CCCME osporava Komisijinu argumentaciju.

b) Ocjena Suda

- 78 Komisija tvrdi da je u točkama 98. do 103. pobijane presude Opći sud pogrešno odbio zapreku vođenju postupka koja se temelji na nedopuštenosti tužbe zbog toga što ju je podnio CCCME u ime svojih članova. Naime, budući da je CCCME javni oblik Narodne Republike Kine i nije organiziran demokratski, Komisija smatra da on ne može podnijeti tužbu za poništenje u ime određenih svojih članova.
- 79 Uvodno valja istaknuti da je pitanje može li udruženje predstavljati svoje članove u okviru tužbe za poništenje pred sudovima Unije različito od pitanja je li ono „predstavničko udruženje uvoznika ili izvoznika” u smislu Osnovne uredbe.
- 80 Kad je riječ o prvom pitanju, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da udruženje koje je zaduženo štiti zajedničke interese određenih poduzetnika u načelu može podnijeti tužbu za poništenje na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a samo ako može dokazati vlastiti interes ili ako poduzetnici koje zastupa ili neki od njih imaju pojedinačnu aktivnu procesnu legitimaciju (vidjeti u tom smislu presudu od 13. ožujka 2018., European Union Copper Task Force/Komisija, C-384/16 P, EU:C:2018:176, t. 87. i navedenu sudsku praksu).
- 81 Stoga je na temelju te odredbe dopuštena tužba koju je podnijelo udruženje djelujući umjesto jednog ili više svojih članova koji su sami mogli podnijeti dopuštenu tužbu (presuda od 22. prosinca 2008., British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, EU:C:2008:757, t. 39. i navedena sudska praksa).
- 82 Kao što je to Opći sud pravilno istaknuo u točki 84. pobijane presude, cilj mogućnosti koja se priznaje udruženju da djeluje pred sudom u ime svojih članova jest da se omogući učinkovitije sudovanje na način da se izbjegne podnošenje velikog broja tužbi tih članova protiv istih akata.
- 83 Iz prethodno navedenog proizlazi da, kako bi udruženje moglo valjano podnijeti tužbu pred sudovima Unije u ime svojih članova, potrebno je, prvo, da su fizičke ili pravne osobe u čije ime djeluje njegovi članovi, drugo, da ima ovlaštenje da u njihovo ime djeluje pred sudom, treće, da je tužba podnesena u njihovo ime, četvrto, da je barem jedan od članova u čije ime djeluje mogao sam podnijeti dopuštenu tužbu i, peto, da članovi u čije ime djeluje nisu usporedno podnijeli tužbe pred sudovima Unije.
- 84 Suprotno onomu što tvrdi Komisija, kako bi udruženje predstavljalo svoje članove pred sudom, uz pet uvjeta navedenih u prethodnoj točki, ne zahtijeva se da je to udruženje organizirano demokratski. Naime, prilikom ispitivanja pojma „pravna osoba”, iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, Sud je smatrao da taj pojam obuhvaća i pravne osobe privatnog prava te tijela javne vlasti i treće države a da nije spomenuo ili uzeo u obzir njihovu demokratsku organizaciju (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2021., Venezuela/Vijeće (Utjecaj na treću državu), C-872/19 P, EU:C:2021:507, t. 41. do 52.). Iz toga proizlazi da aktivna procesna legitimacija tih osoba, tijela ili država, na temelju te odredbe, ne ovisi o takvoj organizaciji.
- 85 U kontekstu spora čiji je predmet poništenje uredbe kojom se uvodi konačna antidampinška pristojba, Sud je tako presudio, kao što je to Opći sud pravilno istaknuo u točki 99. pobijane presude, da nepostojanje glasačkog prava određenih članova udruženja ili drugog sredstva koje im omogućuje da istaknu svoje interese u tom udruženju nije dovoljno da se dokaže da svrha tog

udruženja nije predstavljanje tih članova. Takvo nepostojanje stoga nije prepreka tomu da navedeno udruženje podnese tužbu za poništenje u ime tih članova (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 120. do 125.).

- 86 Iz toga proizlazi da je Opći sud u točkama 98. do 103. pobijane presude presudio, a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava, da pravo udruženja da pokrene sudski postupak u ime svojih članova ne ovisi o uvjetu koji se odnosi na „predstavnički karakter tog udruženja, u smislu pravne tradicije zajedničke državama članicama” i stoga, u biti, o demokratskom karakteru njegove organizacije.
- 87 Prema tome, valja odbiti zapreku vođenju postupka koju je Komisija istaknula u pogledu tužbe koju je pred Općim sudom podnio CCCME u ime svojih članova.

3. Zakonitost punomoći koje su drugih devet žalitelja dali svojim odvjetnicima

a) Argumentacija stranaka

- 88 Komisija tvrdi da je u točkama 133. do 137. pobijane presude Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je proglasio da su tužbe drugih devet žalitelja dopuštene iako je ona osporavala zakonitost punomoći koje su ti žalitelji dali svojim odvjetnicima. Prema njezinu mišljenju Opći sud nije mogao odbiti taj prigovor uz obrazloženje da njegov poslovnik ne zahtijeva da se dokaže da je odvjetniku punomoć dao netko tko je za to ovlašten. U slučaju prigovora, obveza Općeg suda da provjeri tu punomoć proizlazi iz članka 21. Statuta Suda Europske unije.
- 89 Žalitelji osporavaju Komisijinu argumentaciju.

b) Ocjena Suda

- 90 Komisija tvrdi da su tužbe drugih devet žalitelja nedopuštene, s obzirom na to da su punomoći kojima se imenuju njihovi odvjetnici nezakonite te Opći sud nije mogao odbiti zapreku vođenju postupka koju je ona u tom pogledu istaknula pozivajući se na činjenicu da njegov poslovnik ne zahtijeva da se dokaže da je te punomoći dao netko tko je za to ovlašten.
- 91 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da na temelju članka 19. Statuta Suda Europske unije, koji se na Opći sud primjenjuje u skladu s člankom 53. prvim stavkom tog statuta, kako bi mogle djelovati pred sudovima Unije, pravne osobe, poput drugih devet žalitelja, mora zastupati odvjetnik ovlašten za zastupanje pred sudom države članice ili druge države stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. (SL 1994., L 1, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 106., str. 4.).
- 92 Kad je riječ o punomoći koju su odvjetniku dale te osobe, članak 51. stavak 3. Poslovnika Općeg suda predviđa da odvjetnici koji zastupaju stranku koja je pravna osoba privatnog prava moraju u tajništvu položiti punomoć koju je izdala ta osoba. Za razliku od verzije tog poslovnika koja se primjenjivala prije 1. srpnja 2015., ta odredba ne propisuje obvezu za takvu osobu da podnese dokaz da je punomoć koju je dala svojem odvjetniku zakonito izdala osoba koja je za to bila ovlaštena.

- 93 Međutim, okolnost da taj članak 51. stavak 3. ne predviđa tu obvezu ne oslobađa Opći sud da provjeri zakonitost punomoći o kojoj je riječ u slučaju prigovora. Naime, činjenica da u fazi podnošenja svoje tužbe tužitelj ne mora podnijeti taj dokaz ne utječe na obvezu te stranke da zakonito opunomoći svojeg odvjetnika za zastupanje pred sudom. Ublažavanje obveza dokazivanja u trenutku podnošenja tužbe ne utječe na materijalni uvjet prema kojem tužitelje moraju valjano zastupati njihovi odvjetnici. Stoga u slučaju osporavanja zakonitosti punomoći koju je stranka dala svojem odvjetniku, ta stranka mora dokazati zakonitost te punomoći (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 1965., Barge/Visoka vlast, 14/64, EU:C:1965:13, str. 10.).
- 94 Prema tome, kao što je u biti nezavisna odvjetnica navela u točkama 120. i 121. svojeg mišljenja, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava smatrajući u točki 136. pobijane presude da, s obzirom na to da njegov poslovnik ne zahtijeva dokaz o tome da je punomoć odvjetniku dao netko tko je za to bio ovlašten, Komisijin prigovor na zakonitost punomoći koje su odvjetnicima dali drugih devet žalitelja treba odbiti.
- 95 S obzirom na to, valja ocijeniti dopuštenost tužbi drugih devet žalitelja.
- 96 U tom pogledu, valja navesti da, u prilog svojoj zapreci vođenju postupka, Komisija ističe, s jedne strane, činjenicu da određeni potpisnici punomoći nisu precizirali svoju funkciju i nisu priložili dokumente kojima se dokazuje njihovo ovlaštenje za potpisivanje takvih akata kao i, s druge strane, činjenicu da određeni potpisnici tih punomoći, koji su precizirali svoju funkciju izvršnog direktora, glavnog direktora, financijskog nadzornika ili direktora, nisu dokazali da su na temelju kineskog prava bili ovlašteni potpisati takve punomoći.
- 97 Međutim, iako sudovi Unije moraju zahtijevati od stranke da dokaže zakonitost punomoći koju je dala svojem odvjetniku u slučaju prigovora protivne stranke na tu punomoć, takav zahtjev nalaže se samo ako se taj prigovor temelji na dovoljno konkretnim i preciznim indicijama.
- 98 U predmetnom slučaju Komisija ne iznosi takve indicije. Naime, činjenica da određeni potpisnici punomoći o kojima je riječ nisu precizirali svoje funkcije ili da, ako su ih precizirali, nisu dokazali da su na temelju kineskog prava bili ovlašteni potpisati te punomoći, nisu takve indicije.
- 99 Stoga valja odbiti zapreku vođenju postupka koju je Komisija istaknula u pogledu tužbi drugih devet žalitelja.

4. Zaključci o dopuštenosti tužbe pred Općim sudom

- 100 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da je tužba podnesena Općem sudu dopuštena u dijelu u kojem ju je podnio CCCME u ime svojih članova i drugih devet žalitelja. Nasuprot tomu, budući da CCCME nema aktivnu procesnu legitimaciju na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, ta je tužba nedopuštena u dijelu u kojem ju je CCCME podnio u vlastito ime. Opći je sud stoga pogriješio kad je ispitao navedenu tužbu u dijelu u kojem CCCME u njoj ističe povredu svojih postupovnih prava, tako da su žalbeni razlozi ove žalbe koji se odnose na to ispitivanje nedopušteni.

B. Meritum

1. Prvi žalbeni razlog

a) Argumentacija stranaka

- 101 Prvim žalbenim razlogom, koji sadržava dva dijela, žalitelji ističu da je u točkama 152. do 211. i 398. do 403. pobijane presude, Opći sud počinio pogreške prilikom ocjene obujma uvoza koji je trebalo uzeti u obzir radi utvrđivanja štete na temelju članka 3. Osnovne uredbe.
- 102 Prvim dijelom tog prvog žalbenog razloga žalitelji ističu da je Opći sud pogrešno prihvatio Komisijin pristup prema kojem se u ovom slučaju šteta mogla utvrditi ekstrapolacijom apsolutnog i relativnog obujma uvoza za referentne godine i zemlje na naredne godine i druge zemlje. Takva ekstrapolacija temelji se na nerazumnoj pretpostavci, koja nije uvjerljiva i nije opravdana, a prema kojoj obujam i referentne cijene nisu varirali kroz vrijeme i od zemlje do zemlje.
- 103 Konkretno, Opći je sud počinio pogrešku u točki 194. pobijane presude, pozivajući se na uzimanje u obzir referentnih podataka kako bi odbio prvi dio prvog tužbenog razloga tužbe za poništenje žaliteljâ, a da nije razmotrio pitanje njihove ekstrapolacije na druge godine i druge zemlje. Takav pristup ne temelji na pozitivnim dokazima, kao što se to zahtijeva člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe. Komisijina pretpostavka prema kojoj nije bilo razvoja uvoza je besmislena, jer se podaci o uvozu navode upravo kako bi se ocijenio taj razvoj i razlike među zemljama o kojima je riječ.
- 104 Usto, u točki 179. te presude, Opći je sud pogriješio smatrajući da kineski podaci o izvozu koje je CCCME dostavio nisu relevantni. Komisijinom pretpostavkom, koja je sama po sebi neuvjerljiva, zajedno s kineskim podacima o izvozu, koji pokazuju nedostatak vjerodostojnosti te pretpostavke, dokazuje se da podaci koje je Komisija uzela u obzir ne čine pozitivne dokaze u smislu tog članka 3. stavka 2. Svaki drugi pristup doveo bi do nerazumnog nalaganja tereta dokaza.
- 105 Drugim dijelom njihova prvog žalbenog razloga, žalitelji smatraju da je Opći sud pogrešno propustio utvrditi da Komisija nije pažljivo i nepristrano ispitala sve relevantne elemente, kao što je to bila dužna učiniti na temelju načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja kao i na temelju obveza koje ima na temelju članka 3. stavaka 2., 3., 5. do 7. Osnovne uredbe. Prema njihovom mišljenju, Opći sud nije mogao ograničiti Komisijinu obvezu na uzimanje u obzir svih dostupnih podataka pozivajući se, s jedne strane, na njezinu obvezu da poštuje postupovne rokove i, s druge strane, činjenicu da poštovanje tih obveza mora moći dovesti, s dovoljno velikom vjerojatnosti, do pouzdanijih rezultata. Obveza da se oslanja na pozitivne dokaze i da uzme u obzir sve dostupne podatke kako bi dobila te dokaze jest minimalan standard, neovisno o bilo kojem roku, i u tom smislu čini apsolutnu obvezu. Zaključci iz točke 68. presude od 10. rujna 2015., Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572) potvrđuju to tumačenje.
- 106 Stoga je u točki 200. pobijane presude Opći sud pogrešno smatrao da je trebalo uzeti u obzir činjenicu mogu li predviđeni podaci ili ne mogu, s dovoljno velikom vjerojatnosti, dovesti do pouzdanijih rezultata od onih dobivenih u primjenjivim rokovima. Naime, kao prvo, bilo bi teško utvrditi takav stupanj vjerojatnosti prije dobivanja tih prvih rezultata i, kao drugo, jedini rok primjenjiv na dobivanje podataka o uvozu bio bi ukupno trajanje ispitnog postupka, koje obuhvaća petnaest mjeseci.

- 107 Ocjenom Općeg suda iz točaka 199. do 202. te presude povređuje se Komisijina obveza da po službenoj dužnosti ispita sve dostupne informacije, jer bi ta ocjena podrazumijevala da Komisija ne treba učiniti apsolutno ništa kako bi ispunila svoju obvezu da se savjetuje sa svim izvorima koji su joj na raspolaganju, uz obrazloženje da bi to bilo neproporcionalno. Žalitelji također osporavaju zaključak Općeg suda iz točke 205. navedene presude, prema kojem Komisija nije bila dužna uputiti zahtjev carinskim tijelima zbog toga što bi to predstavljalo znatno radno opterećenje i zahtijevalo mnogo vremena. Žalitelji smatraju da bi se, ako bi se pretpostavilo da je takav zahtjev neproporcionalan, članak 6. stavke 3. i 4. Osnovne uredbe lišilo svakog smisla.
- 108 Suprotno ocjenama Općeg suda iz točaka 205. i 206. iste presude, ispitivanje svih transakcija izvršenih tijekom dvaju posebnih, ali ograničenih razdoblja, i za dvije posebne zemlje, pružilo bi znatne informacije o razumnosti i uvjerljivosti pretpostavke prema kojoj nije bilo razvoja uvoza kroz vrijeme te bi omogućilo precizniju ekstrapolaciju.
- 109 U točki 209. pobijane presude Opći je sud pogrešno smatrao da uvoznici nisu pružili informacije u tom pogledu. Naime, Komisija nije zatražila te informacije, koje su bile reprezentativnije od ekstrapolacije koju je provela u nedostatku takvih informacija. U svakom slučaju, Opći je sud počinio očitu pogrešku smatrajući da odabrani uvoznici nisu bili dovoljno reprezentativni za sve uvoznike proizvoda o kojem je riječ, jer su oni to bili na temelju članka 17. stavka 1. Osnovne uredbe.
- 110 Komisija i intervenijenti osporavaju argumentaciju žalitelja.

b) Ocjena Suda

1) Uvodna razmatranja

- 111 Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelji u biti ističu da je Opći sud počinio pogreške koje se tiču prava jer je smatrao da je Komisija odgovarajuće dokazala obujam dampinškog uvoza kako bi utvrdila štetu, na temelju članka 3. Osnovne uredbe.
- 112 U tom se pogledu mora istaknuti da, u skladu sa sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlasti zbog složenosti gospodarskih i političkih pitanja koja moraju razmatrati. Ta se široka diskrecijska ovlast osobito odnosi na utvrđivanje štete nanesene industriji Unije u okviru antidampinškog postupka (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 35. i 36. i navedena sudska praksa).
- 113 Sudski nadzor takve ocjene stoga treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, postojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti. Takav je osobito slučaj što se tiče određivanja čimbenika koji uzrokuju štetu industriji Unije u okviru antidampinškog ispitnog postupka (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedena sudska praksa).
- 114 Ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja – koje provodi Opći sud – ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena koju su provele te institucije. To ispitivanje ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u području trgovinske

politike, nego je ograničena na utvrđivanje toga jesu li ti dokazi takvi da potvrđuju zaključke koje su one izvele. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego isto tako i prekontrolirati predstavljaju li ti elementi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir radi ocjene složene situacije i mogu li utemeljiti zaključke koji su iz njih izvedeni (presuda od 28. travnja 2022., Yieh United Steel/Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, t. 58. i navedena sudska praksa).

115 S obzirom na te elemente valja ocijeniti različite prigovore koje su žalitelji istaknuli u okviru svojeg prvog žalbenog razloga.

2) Prvi dio prvog žalbenog razloga

116 Prvim dijelom svojeg prvog žalbenog razloga žalitelji tvrde da je Opći sud pogrešno kvalificirao kao „opravdane” Komisijine pretpostavke radi utvrđivanja obujma uvoza kao i ocjene koje iz tog proizlaze kao „razumne” i „uvjerljive”. Tvrde da Opći sud stoga nije mogao smatrati da je Komisija svoju ocjenu tog uvoza temeljila na pozitivnim dokazima, kao što se to zahtijeva člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe.

117 U tom pogledu valja navesti da se na temelju te odredbe šteta utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje, među ostalim, obujma dampinškog uvoza. Tako navedena odredba pojašnjava izvođenje dokaza i ispitivanje koje Komisija mora provesti, kao istražno tijelo, da bi utvrdila štetu radi uvođenja antidampinških pristojbi.

118 Međutim, Osnovna uredba ne definira pojam „pozitivni dokazi”. Uzimajući u obzir doslovni smisao tog pojma, njegov kontekst, koji, među ostalim, obuhvaća zahtjev objektivnog ispitivanja iz članka 3. stavka 2. te uredbe, i svrhu utvrđivanja štete, tj. da se omogućiti nalaganje antidampinške pristojbe u pogledu dampinškog uvoza, navedeni pojam označava materijalne elemente koji potvrdno, objektivno i provjerljivo dokazuju da su pokazatelji te štete stvarni. Taj pojam iz definicije isključuje da puke tvrdnje, spekulacije ili nasumična razmatranja mogu biti takvi pokazatelji.

119 Takva definicija poštuje zahtjev, naveden u točki 61. ove presude, prema kojem se instrumenti sekundarnog prava moraju, u mjeri u kojoj je to moguće, tumačiti u skladu s međunarodnim sporazumima koje Unija sklopi. Naime, pojam „pozitivni dokazi”, koji se nalazi i u članku 3. stavku 1. Antidampinškog sporazuma čiji je sadržaj istovjetan sadržaju članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe, Žalbeno tijelo WTO-a u točki 192. svojeg izvješća od 24. srpnja 2001. u predmetu „Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode od čelika iz Japana” (WT/DS184/AB/R) protumačilo je na način da ti dokazi moraju biti potvrdni, objektivni i provjerljivi, kao i vjerodostojni.

120 U predmetnom slučaju iz pobijane presude proizlazi da se Komisija, za izračun obujma uvoza proizvoda o kojem je riječ tijekom razmatranog razdoblja koristila podacima Eurostata koji su razvrstavani s obzirom na oznake iz kombinirane nomenklature (KN). Međutim, ona je morala prilagoditi te podatke jer se oni nisu odnosili samo na proizvod o kojem je riječ, nego i na urbani namještaj.

121 Konkretno, kad je riječ o proizvodima od netemperiranog lijevanog željeza koji su obuhvaćeni oznakom ex 732510 00 KN-a, Komisija je za razdoblje između datuma početka razmatranog razdoblja, tj. 1. siječnja 2013. i 1. siječnja 2014. podatke podijelila na podoznake od kojih su dvije uključivale isključivo te proizvode, a treća je uključivala i te proizvode i druge proizvode. Međutim,

ta se podjela na podoznake nakon 1. siječnja 2014. više nije koristila. Kako bi izdvojila podatke koji se odnose na netemperirano lijevano željezo za razdoblje od 1. siječnja 2014. do datuma završetka ispitnog postupka, tj. 30. rujna 2016., Komisija je uzela u obzir 60 % obujma evidentiranog kao kineski uvoz pod oznakom ex 732510 00 KN-a, pri čemu taj postotak odgovara udjelu koji čine proizvodi od netemperiranog lijevanog željeza uvezeni pod tom oznakom prije 1. siječnja 2014. u odnosu na sve proizvode uvezene pod tom oznakom, vodeći računa o razvrstavanju u tri podoznake proizvoda od netemperiranog lijevanog željeza koje je postojalo prije potonjeg datuma. Za zadnju od tih dviju podoznaka, koja ne obuhvaća isključivo proizvode od netemperiranog lijevanog željeza, udio potonjih procijenjen je na 30 %. Sličan izračun izvršen je za uvoz iz Indije i iz ostalih trećih zemalja o kojima je riječ (točke 159. i 160. pobijane presude).

- 122 Proizvodi obuhvaćeni oznakom ex 7325 99 10 KN-a tijekom razmatranog razdoblja uključivali su i temperirano lijevano željezo i druge proizvode. Kako bi uzela u obzir samo proizvode od temperiranog lijevanog željeza, Komisija je uzela u obzir 100 % transakcija evidentiranih kao kineski uvoz obuhvaćen tom oznakom od kojeg je oduzela 14 645 tona. To oduzimanje odgovara transakcijama koje su ostvarene tijekom 2004., a koje se nisu odnosile na proizvod o kojem je riječ, s obzirom na to da je Komisija u vezi s tom godinom raspolagala podacima koji su za Kinu pokazivali uvoz koji odgovara toj oznaci, ali koji se nije odnosio na proizvod o kojem je riječ. Sličan izračun izvršen je za uvoz iz Indije. Komisija je usto smatrala, na temelju istraga koje su proveli podnositelji pritužbe, da uvoz iz ostalih trećih zemalja koji je obuhvaćen istom oznakom nije sadržavao proizvode od temperiranog lijevanog željeza (točke 162. do 164. pobijane presude).
- 123 U točkama 183. do 196. pobijane presude, Opći je sud odbio prigovor žaliteljâ prema kojem su se podaci kojima se Komisija koristila temeljili na neopravdanim i nerazumnim pretpostavkama koje nisu imale uporište ni na jednom pozitivnom dokazu. Opravdao je to odbijanje presudivši da je obujam uvoza, u nedostatku preciznijih i novijih informacija koje imaju sličan ili veći stupanj pouzdanosti, a s obzirom na razumnost i uvjerljivost Komisijinih procjena te široku marginu prosudbe koja joj je priznata, pravilno utvrđen.
- 124 U prilog prvom dijelu svojeg prvog žalbenog razloga žalitelji ističu dva argumenta. Kao prvo, oni smatraju da pretpostavka prema kojoj je podjela različitih vrsta proizvoda unutar oznaka KN-a bila stalna kroz vrijeme i jednaka u različitim zemljama nije ni razumna ni uvjerljiva. U nedostatku dokaza u tom smislu, bilo bi besmisleno smatrati da se ta podjela nije mijenjala.
- 125 U tom pogledu, valja istaknuti da, u nedostatku pouzdanijih dostupnih podataka, podaci dobiveni nakon prilagodbe drugih podataka mogu biti pozitivni dokazi, kako su definirani u točki 118. ove presude, pod uvjetom, s jedne strane, da ti drugi podaci sami čine takve pozitivne dokaze i, s druge strane, da su prilagodbe o kojima je riječ izvršene na temelju razumnih pretpostavki, tako da je rezultat tih prilagodbi uvjerljiv.
- 126 U ovom slučaju, nije sporno da su podaci Eurostata kojima se Komisija koristila da bi, nakon prilagodbi utvrdila obujam uvoza o kojem je riječ, pozitivni dokazi, kako su definirani u točki 118. ove presude.
- 127 Usto, u nedostatku pouzdanijih dostupnih dokaza, Opći je sud mogao, a da nije počinio pogrešku koja se tiče prava, potvrditi Komisijinu pretpostavku prema kojoj je bilo razumno smatrati da je unutar iste oznake KN-a udio uvoza pokrivala za okna koji čini proizvod o kojem je riječ u odnosu na uvoz urbanog namještaja ostao stabilan kroz vrijeme. Suprotno onomu što ističu

žalitelji, činjenica da se Komisijinim ispitivanjem nastoji ocijeniti razvoj obujma uvoza ne dokazuje da je ta pretpostavka pogrešna jer je takav razvoj moguć uz zadržavanje stabilne podjele različitih vrsta proizvoda unutar iste oznake KN-a.

- 128 Isto tako, u nedostatku pouzdanih podataka za treće zemlje osim za Narodnu Republiku Kinu u vezi s postotkom uvoza proizvoda o kojem je riječ u odnosu na druge proizvode koji su obuhvaćeni istom oznakom KN-a, Komisija je mogla uzeti u obzir postotak tih uvoza kako je utvrđen kad je riječ o uvozu iz Kine. Naime, u nedostatku drugih pouzdanih i dostupnih podataka u vezi s navedenim uvozom proizvoda o kojem je riječ iz trećih zemalja, Komisija je mogla smatrati da je takva ekstrapolacija razumna.
- 129 Stoga valja odbiti prvi argument koji su žalitelji istaknuli u prilog prvom dijelu svojeg prvog žalbenog razloga.
- 130 Kao drugo, žalitelji osporavaju ocjenu Općeg suda prema kojoj se Komisijine procjene za potrebe ocjene obujma uvoza mogu smatrati razumnima i uvjerljivima. Prema njihovu mišljenju, Opći je sud pogriješio u točki 179. pobijane presude smatrajući da podaci o kineskom izvozu koje su mu pružili nisu relevantni, iako, nasuprot tomu, ti podaci pokazuju da su Komisijini podaci o uvozu prikazani većima.
- 131 U točki 179. pobijane presude Opći je sud presudio da ako tužitelj želi osporiti pouzdanost podataka u vezi s obujmom uvoza kojima se Komisija koristila i uspjeti u postupku, ne može se ograničiti na podnošenje alternativnih brojki poput onih dobivenih na temelju podataka od carinskih tijela iz kojih proizlazi sporni uvoz, nego mora podnijeti elemente koji mogu dovesti u pitanje podatke koje je podnijela Komisija.
- 132 Stoga je Opći sud u navedenoj točki 179., a da nije počinio pogrešku koja se tiče prava niti je nametnuo nerazuman teret dokaza, pojasnio pod kojim uvjetima tužitelj može valjano osporavati pouzdanost određenih podataka kojima se Komisija koristila. Naime, takvo osporavanje ne može se ograničiti na podnošenje alternativnih podataka, nego se njime također moraju navesti razlozi zbog kojih su ti potonji podaci pouzdaniji od onih kojima se koristila Komisija.
- 133 Stoga drugi argument koji su žalitelji istaknuli u prilog prvom dijelu svojeg prvog žalbenog razloga također valja odbiti.
- 134 Prema tome, zbog svih prethodnih razloga, prvi dio prvog žalbenog razloga valja odbiti.

3) Drugi dio prvog žalbenog razloga

- 135 Drugim dijelom svojeg prvog žalbenog razloga, žalitelji tvrde, s jedne strane, da ocjene iz točaka 199. i 200. pobijane presude sadržavaju pogrešku koja se tiče prava jer je Opći sud neopravdano ograničio obvezu Komisije da uzme u obzir sve dostupne informacije, uz obrazloženje da je trebalo uzeti u obzir postupovne rokove i činjenicu da poštovanje te obveze mora moći dovesti, s dovoljno velikom vjerojatnošću, do pouzdanijih rezultata od onih koji su dobiveni u tim rokovima. Obveza oslanjanja na pozitivne dokaze i uzimanja u obzir svih dostupnih informacija kako bi se dobili ti dokazi apsolutna je obveza, neovisno o bilo kojem roku, kao što je to Sud potvrdio u točki 68. svoje presude od 10. rujna 2015., Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).

- 136 U tom pogledu, važno je podsjetiti na to da je na temelju Osnovne uredbe na Komisiji, kao istražnom tijelu, da utvrdi postojanje dampainga, štete i uzročnosti između uvoza koji su predmet dampainga i štete (presuda od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 47.).
- 137 Iz toga slijedi, kao što je to Opći sud pravilno naveo u točki 198. pobijane presude upućivanjem na točku 32. presude od 22. ožujka 2012., GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), da Komisijina uloga u antidampinškom ispitnom postupku nije uloga arbitra, čija je nadležnost ograničena na rješavanje isključivo s obzirom na podatke i dokaze koje su dostavile stranke u ispitnom postupku. Komisija također ima obvezu ispitati po službenoj dužnosti sve relevantne informacije kojima ne raspolaže, a kojima sama može pristupiti. U tom pogledu, članak 6. stavci 3. i 4. Osnovne uredbe ovlašćuje Komisiju da od država članica zatraži da joj dostave podatke kao i da provedu sve potrebne provjere i inspekcije.
- 138 Međutim, ta se Komisijina obveza ispitivanja po službenoj dužnosti mora uskladiti s drugim obvezama koje joj nalaže Osnovna uredba. Tako se to ispitivanje mora moći provesti u roku za ispitni postupak iz članka 6. stavka 9. te uredbe, ne dovodeći u pitanje zahtjev iz članka 3. stavka 2. te uredbe, tj. to da se utvrđivanje štete mora temeljiti na pozitivnim dokazima i obuhvaćati objektivno ispitivanje.
- 139 Osim toga, navedena obveza ispitivanja po službenoj dužnosti odnosi se samo na informacije kojima sama može pristupiti, a koje su relevantne za njezin antidampinški ispitni postupak. Ta će relevantnost, među ostalim, ovisiti o sadržaju kao i o pouzdanosti podataka i dokaza kojima već raspolaže nakon suradnje sa zainteresiranim strankama u tom ispitnom postupku. Naime, Komisija mora sa svom zahtijevanom pažnjom ispitati sve informacije kojima raspolaže (vidjeti u tom smislu presudu od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 50. i navedenu sudsku praksu). Budući da Komisija raspolaže dovoljno pouzdanim informacijama za objektivno vođenje navedenog ispitnog postupka i da informacije kojima sama može pristupiti vjerojatno nisu pouzdanije, od nje se ne može zahtijevati da izvršava svoje ovlasti u ispitnom postupku po službenoj dužnosti.
- 140 Međutim, ako stranka u antidampinškom ispitnom postupku detaljno osporava točnost određenih informacija, Komisija je dužna pažljivo ispitati osnovanost tog osporavanja (vidjeti u tom smislu presudu od 10. rujna 2015., Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, t. 68.) i, ako je ono osnovano, utvrditi svoje zaključke na drugim pouzdanim informacijama.
- 141 Stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava smatrajući, u točkama 199. i 200. pobijane presude, da se ocjena Komisijine obveze da provede ispitivanje po službenoj dužnosti morala izvršiti uzimajući u obzir i njezinu obvezu poštovanja postupovnih rokova i činjenicu jesu li razmatrani podaci mogli ili ne dovesti, s dovoljno velikom vjerojatnošću, do pouzdanijih podataka nego podaci dobiveni u tim rokovima.
- 142 Drugim dijelom svojeg prvog žalbenog razloga žalitelj tvrdi, s druge strane, da je u točkama 202. do 210. pobijane presude, Opći sud pogrešno primijenio Komisijinu obvezu da po službenoj dužnosti ispita sve dostupne informacije smatrajući da ona nije bila dužna niti prikupiti podatke od nacionalnih carinskih tijela niti uputiti upitnike uvoznicima kako bi dobila pouzdanije podatke ili provjerila pretpostavke koje je postavila.

- 143 U tom pogledu, najprije valja podsjetiti na to da se, kao što je to navedeno u točki 125. ove presude, Komisija može oslanjati na podatke koji su dobiveni nakon prilagodbe samo u nedostatku pouzdanijih dostupnih podataka, što Komisija mora ispitati po službenoj dužnosti.
- 144 Naime, kad je riječ o podacima koje je Komisija mogla prikupiti od nacionalnih carinskih tijela, valja istaknuti, kao prvo da je u točki 202. pobijane presude Opći sud smatrao da bi bilo neproporcionalno zahtijevati od Komisije da prikupi popise uvoza, transakciju po transakciju, od carinskih tijela svih država članica, analizirajući ih kako bi utvrdila može li ih se uzeti u obzir i potom objedinivši podatke o predmetnom proizvodu tijekom četiri godine za cijelu Uniju.
- 145 Takva ocjena ne čini pogrešnu primjenu Komisijine obveze ispitivanja po službenoj dužnosti. Naime, takvo prikupljanje podataka podrazumijevalo bi da se provjeri svaki uvoz pokrivala za okna u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka što bi u određenim rokovima bilo praktički nemoguće provesti. Međutim, kao što je to navedeno u točki 138. ove presude, Komisijina obveza ispitivanja po službenoj dužnosti mora se uskladiti s drugim obvezama koje joj nalaže Osnovna uredba, osobito s rokovima koji su njome predviđeni.
- 146 Kao drugo, valja navesti da je u točkama 205. i 206. pobijane presude Opći sud smatrao da Komisija nije bila dužna ni sastaviti uzorak podataka prikupljajući određene detaljnije podatke od nacionalnih carinskih tijela, s obzirom na to da, s jedne strane, sastavljanje takvog uzorka predstavljalo bi znatno radno opterećenje i zahtijevalo bi mnogo vremena, o čemu se mora voditi računa s obzirom na stroge postupovne rokove koji su naloženi Komisiji, i, s druge strane, relevantnost takvog uzorka mogla bi se dovesti u pitanje jer bi reprezentativnost odabranih transakcija mogla biti upitna i ne bi omogućila precizan izračun obujma uvoza proizvoda o kojem je riječ.
- 147 Ta ocjena Općeg suda nije u suprotnosti ni s obvezom Komisijina ispitivanja po službenoj dužnosti, jer nije očito da bi prikupljanje uzorka od nacionalnih carinskih tijela omogućilo dobivanje pouzdanijih podataka od prilagođenih podataka koje je u predmetnom slučaju Komisija uzela u obzir.
- 148 Naposljetku, kad je riječ o podacima koje je Komisija mogla prikupiti od uvoznika, Opći je sud smatrao, u točkama 207. do 209. pobijane presude, da Komisija nije bila dužna prikupiti te podatke u predmetnom slučaju jer oni ne bi bili pouzdaniji. Tu je ocjenu obrazložio navodeći, kao prvo, da je 28 uvoznika koji su se očitovali tijekom ispitnog postupka u svojim odgovorima na upitnik priložen obavijesti o pokretanju ispitnog postupka dostavilo ukupan iznos koji uključuje obujam uvoza proizvoda o kojem je riječ iz Kine i Indije, kao drugo, navedeni podaci nisu bili podijeljeni prema oznakama KN-a kojima je obuhvaćen taj proizvod, i kao treće, ti su se odgovori mogli provjeriti samo za tri uvoznika iz uzorka koji su odgovorili na taj upitnik i za koje nije utvrđeno da su dovoljno reprezentativni za sve uvoznike tog proizvoda. Opći je sud potkrijepio potonju ocjenu ističući da je Komisija navela da je tržište rascjepkano i obilježeno velikim brojem malih i srednjih poduzetnika i da u tom kontekstu nije isključeno da se mnogi drugi nepovezani uvoznici koji posluju na tržištu, koji nemaju izravan interes za suradnju u ispitnom postupku, nisu očitovali.
- 149 U tom pogledu valja primijetiti da sama činjenica da odgovori uvoznika na taj upitnik nisu sadržavali dovoljno detaljne informacije o uvozu o kojem je riječ nije dovoljna da se Komisija oslobodi svoje obveze ispitivanja po službenoj dužnosti jesu li ti uvoznici imali pouzdanije podatke od onih koji su sastavljeni na temelju podataka Eurostata. Međutim, pogreška koju je u tom pogledu počinio Opći sud je bespredmetna. Naime, kao što je to Komisija navela u svojem

odgovoru na žalbu, čak i da je zatražila detaljnije informacije, te bi informacije i dalje bile manje iscrpne od informacija Eurostata. Naime, činjenična ocjena prema kojoj nije isključeno da brojni drugi nepovezani uvoznici koji djeluju na tržištu nisu imali izravan interes za suradnju u ispitnom postupku nije osporena. Stoga, nije dokazano da bi prikupljanje podataka o uvozu od uvoznika omogućilo dobivanje pouzdanijih podataka od prilagođenih podataka koje je Komisija u ovom slučaju uzela u obzir.

- 150 Zbog prethodno iznesenih razloga, valja odbiti drugi dio prvog žalbenog razloga i stoga prvi žalbeni razlog u cijelosti.

2. Drugi žalbeni razlog

a) Argumentacija stranaka

- 151 Drugim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je u točkama 305. do 311. pobijane presude Opći sud pogrešno potvrdio Komisijine ocjene koje se odnose na štetu koju je pretrpio Saint-Gobain PAM i na uzročnu vezu između dampinškog uvoza i te štete. Te se ocjene ne temelje na pozitivnim dokazima i na objektivnom ispitivanju, u smislu članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe jer se prilikom izračuna navedene štete nije uzela u obzir zarada koja proizlazi iz prodaja koje su izvršili prodavatelji povezani sa Saint-Gobainom PAM. Vodeći se proizvodnim troškovima Saint-Gobaina PAM, bez obzira na oblik kasnije prodaje, Komisija pri izračunavanju sveukupne profitabilnosti tog poduzetnika nije uzela u obzir njegovu „skrivenu” zaradu koju je ostvario od tih subjekata prodajom proizvoda o kojem je riječ. Ta se zarada smatrala troškovima za potrebe izračuna štete, tako da je profitabilnost Saint-Gobaina PAM prikazana manjom, a šteta većom.
- 152 Komisija i intervenijenti kao prvo ističu, da je taj žalbeni razlog nedopušten jer je navodna pogreška koja se tiče prava nesuvisla i da se njome dovodi u pitanje neosporena činjenična ocjena, kao i podredno, da je taj razlog neosnovan.

b) Ocjena Suda

- 153 Drugim žalbenim razlogom žalitelji prigovaraju Općem sudu da je povrijedio članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe jer je potvrdio Komisijinu ocjenu štete koju je pretrpio Saint-Gobain PAM. Prilikom te ocjene, ta je šteta prikazana većom jer je Komisija pogrešno smatrala da je zarada Saint-Gobaina PAM od prodaja koje su izvršili povezani prodavatelji činila troškove.
- 154 U tom pogledu valja istaknuti da su petim dijelom prvog tužbenog razloga tužbe pred Općim sudom žalitelji prigovorili Komisiji da je za potrebe izračuna štete koju je pretrpio Saint-Gobain PAM koristila cijene naplaćene za preprodaje unutar grupe društava čiji je taj proizvođač član, tj. transferne cijene, iako se ocjena stvarne profitabilnosti morala izvršiti usporedbom vrijednosti prodaja neovisnim kupcima s troškovima uloženima u proizvodnju proizvoda kao i s prodajnim, općim i upravnim troškovima preprodavača.
- 155 U točkama 305. do 307. pobijane presude Opći je sud odbio taj prigovor smatrajući da činjenica da je Saint-Gobain PAM prodavao proizvod o kojem je riječ izravno, neovisnim kupcima, i neizravno, posredstvom povezanih trgovaca, nema utjecaja na utvrđivanje proizvodnih troškova, s obzirom na to da obje vrste prodaje uključuju proizvode koje taj poduzetnik proizvodi i da vrijednost koju je Komisija uzela u obzir odgovara proizvodnim troškovima koje snosi navedeni poduzetnik, neovisno o vrsti prodaje koja nakon toga uslijedi. Opći je sud iz toga zaključio da činjenica da su

određene prodaje izvršene posredstvom povezanih društava nije imala nikakav utjecaj na izračun troškova proizvodnje Saint-Gobaina PAM i, prema tome, na procjenu štete koja je nanosena industriji Unije.

- 156 Tako Opći sud nije smatrao da je zarada Saint-Gobaina PAM od njegovih prodaja proizvoda o kojem je riječ tim povezanim prodavateljima dio troškova tog društva za potrebe utvrđivanja štete koja je nanosena industriji Unije. Naime, i za izravne prodaje, i za neizravne prodaje, izvršene posredstvom povezanih prodavatelja, troškovi koji su se uzeli u obzir bili su proizvodni troškovi Saint-Gobaina PAM.
- 157 Prigovorom žalitelja prema kojem su troškovi Saint-Gobaina PAM koji su se uzeli u obzir uključivali zaradu tog društva od prodaja koje je ono izvršilo povezanim prodavateljima nastoji se dovesti u pitanje činjenična ocjena Općeg suda, a da nije dokazano iskrivljavanje dokaza, niti se to tvrdilo. Dakle, taj je prigovor nedopušten u skladu s ustaljenom sudskom praksom prema kojoj je Opći sud jedini nadležan za utvrđivanje i ocjenu relevantnih činjenica kao i za ispitivanje dokaznih elemenata koji su mu podneseni. Ocjena tih činjenica i dokaza, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, dakle nije pravno pitanje koje kao takvo podliježe nadzoru Suda u žalbenom postupku (presuda od 2. veljače 2023., Španjolska i dr./Komisija, C-649/20 P, C-658/20 P i C-662/20 P, EU:C:2023:60, t. 98. i navedena sudska praksa).
- 158 Prema tome, s obzirom na prethodno iznesene razloge, drugi žalbeni razlog valja odbaciti kao nedopušten.

3. Treći žalbeni razlog

- 159 Trećim žalbenim razlogom, koji sadržava dva dijela, žalitelji tvrde da je Opći sud pogriješio smatrajući, u točkama 371. do 392. i u točki 397. pobijane presude, da ne treba provesti analizu po segmentu kako bi se ocijenilo postojanje uzročne veze između uvoza proizvoda o kojem je riječ i štete koja je nastala industriji Unije, ne uzimajući u obzir razlike koje postoje između standardnih i nestandardnih proizvoda kao i razlike koje postoje između proizvoda od sivog željeza i duktilnog lijevanog željeza.

a) Prvi dio trećeg žalbenog razloga

1) Argumentacija stranaka

- 160 Prvim dijelom svojeg trećeg žalbenog razloga žalitelji tvrde da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je ograničio slučajeve u kojima valja provesti analizu štete po segmentu samo na one u kojima proizvodi o kojima je riječ nisu zamjenjivi. Tako je u točki 378. pobijane presude pogrešno smatrao da se analiza po segmentu ne zahtijeva kada su ti proizvodi dovoljno zamjenjivi i, u točkama 383. do 392. pobijane presude, pogrešno ograničio svoju analizu na pitanje jesu li navedeni proizvodi jedan isti proizvod za potrebe antidampinškog postupka, temeljeći se na presudi od 10. ožujka 1992., Sanyo Electric/Vijeće (C-177/87, EU:C:1992:111). Žalitelji smatraju da postoje znatne razlike između standardnih i nestandardnih proizvoda kao i između proizvoda od sivog željeza i proizvoda od sivog duktilnog željeza. Te su razlike bitne kupcima tih proizvoda. Usto, uvoz o kojem je riječ odnosi se isključivo na standardne proizvode i gotovo isključivo na proizvode od duktilnog lijevanog željeza. Takvi elementi opravdavaju analizu po segmentu koja utječe na ocjenu uzročne veze.

161 Komisija smatra da je taj prvi dio nedopušten jer žalitelji nisu dovoljno precizno utvrdili pogrešku koja se tiče prava koju sadržava pobijana presuda. K tomu, Komisija i intervenijenti smatraju da navedeni prvi dio nije osnovan.

2) Ocjena Suda

162 Kad je riječ o dopuštenosti prvog dijela trećeg žalbenog razloga, valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom, iz članka 256. stavka 1. drugog podstavka UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije kao i članka 168. stavka 1. točke (d) i članka 169. stavka 2. Poslovnika Suda proizlazi da se u žalbi moraju točno navesti osporavani dijelovi presude čije se ukidanje traži kao i pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev, inače će žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušten (vidjeti, među ostalim, presude od 10. studenoga 2022., Komisija/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, t. 29., i od 15. prosinca 2022., Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, t. 52.).

163 Međutim, u tom prvom dijelu žalitelji dovoljno točno navode navodnu pogrešku koja se tiče prava kao i razloge zbog kojih je Opći sud navodno počinio tu pogrešku. Naime, oni smatraju da je on pogrešno ograničio analizu po segmentu štete koju je prouzročio dampinški uvoz na slučaj u kojem proizvodi o kojima je riječ nisu zamjenjivi te se u prilog svojoj tvrdnji pozivaju na presude od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317), i od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, EU:T:2019:691). Stoga valja odbiti prigovor nedopuštenosti koji je istaknula Komisija.

164 Kad je riječ o osnovanosti navedenog prvog dijela, valja istaknuti da, u skladu s člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe, pri utvrđivanju štete valja objektivno ispitati obujam dampinškog uvoza, njegov učinak na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije i njegov učinak na industriju Unije. Članak 3. stavak 3. te uredbe određuje da, kad je riječ o učinku dampinškog uvoza na cijene, valja ispitati je li, u pogledu tog uvoza, došlo do značajnog sniženja cijena u odnosu na cijenu istovjetnog proizvoda industrije Unije.

165 Iako Osnovna uredba ne nalaže nikakvu posebnu metodu za analizu sniženja cijena, iz samih izraza tog članka 3. stavka 3. proizlazi da se metoda koja je odabrana za utvrđivanje eventualnog sniženja cijena u načelu mora provesti na razini „istovjetnog proizvoda”, u smislu članka 1. stavka 4. te uredbe, čak i ako se oni mogu sastojati od različitih vrsta proizvoda koji potpadaju pod više segmenata tržišta. Stoga Osnovna uredba u načelu ne nameće obvezu Komisiji da izvrši analizu postojanja sniženja cijena na razini koja nije razina istovjetnog proizvoda (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 73. do 75.).

166 Međutim, s obzirom na to da je, na temelju članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe, Komisija dužna „objektivno ispitati” učinak dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda industrije Unije, ta je institucija obvezna u svojoj analizi sniženja cijena uzeti u obzir sve relevantne pozitivne dokaze, uključujući, ako je potrebno, one koji se odnose na različite segmente tržišta predmetnog proizvoda (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 77.).

167 Stoga, kako bi osigurala objektivnost analize sniženja cijena Komisija u određenim okolnostima može biti dužna, bez obzir na svoju široku diskrecijsku ovlast, provesti takvu analizu na razini segmenta tržišta proizvoda o kojem je riječ. Tako se isto može primijeniti u situaciji koja je obilježena postojanjem izražene segmentacije proizvoda o kojem je riječ i činjenicom da je uvoz

koji je predmet antidampinškog ispitnog postupka bio pretežno koncentriran na jedan od segmenata tržišta proizvoda o kojem je riječ, međutim, pod uvjetom da je istovjetan proizvod u cijelosti odgovarajuće uzet u obzir. Također se tako isto može primijeniti u situaciji koju obilježava velika koncentracija unutarnjih prodaja i dampinškog uvoza u različitim segmentima kao i velike razlike u cijeni koje su dosta vidljive među tim segmentima. Naime, u tim okolnostima, Komisija može biti dužna uzeti u obzir dijelove tržišta svake vrste proizvoda i te razlike u cijeni kako bi zajamčila objektivnost analize koja se odnosi na postojanje sniženja cijena (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 78. do 81., 110. i 111.).

- 168 S obzirom na prethodno navedeno, Opći je sud mogao smatrati, kao što je to učinio u točki 378. pobijane presude, da analiza po segmentu nije potrebna kada su proizvodi o kojima je riječ dovoljno zamjenjivi. Naime, dovoljna zamjenjivost tih proizvoda jamči nepostojanje izražene segmentacije tržišta i, samim time, objektivnost analize sniženja cijena, s obzirom na to da je posljedica toga da će dampinški uvoz utjecati na prodaje proizvoda Unije, neovisno o segmentu tih proizvoda ili tog uvoza.
- 169 Iz toga proizlazi da kada se takva zamjenjivost utvrdi, primjećivanje razlika između standardnih proizvoda i nestandardnih proizvoda kao i proizvoda od sivog željeza i proizvoda od duktilnog lijevanog željeza od strane kupaca tih proizvoda, i činjenica da se dampinški uvoz odnosi isključivo na standardne proizvode i gotovo isključivo na proizvode od duktilnog lijevanog željeza ne mogu opravdati analizu po segmentu.
- 170 Usto, Opći je sud, a da nije počinio pogrešku koja se tiče prava u točki 383. pobijane presude smatrao da pripadnost proizvoda različitim skupinama nije dovoljna da se samo po sebi utvrdi nepostojanje njihove zamjenjivosti i stoga mogućnost da se provede analiza po segmentu. Naime, kao što je to Opći sud pravilno naveo u toj točki, proizvodi koji pripadaju različitim skupinama mogu imati istovjetne funkcije ili odgovarati istim potrebama.
- 171 Stoga prvi dio trećeg žalbenog razloga valja odbiti kao neosnovan.

b) Drugi dio trećeg žalbenog razloga

1) Argumentacija stranaka

- 172 Drugim dijelom svojeg trećeg žalbenog razlog žalitelji tvrde da je Opći sud u pobijanoj presudi počinio pogrešku koja se tiče prava jer nije uzeo u obzir niti je odgovorio na njihov argument prema kojem se priroda antidampinškog uvoza morala uzeti u obzir za ocjenu postojanja uzročne veze. Žalitelji smatraju da se, imajući u vidu prirodu tog uvoza, koji se gotovo isključivo sastoji od standardnih proizvoda i proizvoda od duktilnog lijevanog željeza, nije mogla utvrditi nikakva uzročna veza na temelju članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe, između navedenog uvoza i štete za „istovjetan proizvod”, a da se nije izvršilo detaljnije ispitivanje te štete u pogledu, s jedne strane, proizvoda od duktilnog lijevanog željeza nasuprot proizvoda od sivog željeza, i s druge strane, standardnih proizvoda nasuprot nestandardnih proizvoda.
- 173 Kako bi pokazali koliko je velika ta pogreška Općeg suda, žalitelji ističu da je Komisija primijenila metodu usporedbe proizvoda koja se temelji na PCN-u (u daljnjem tekstu: metoda PCN) samo u okviru ispitivanja postojanja sniženja cijena, a ne u slučaju pokazatelja postojanja štete, kao što su to obujam prodaja i profitabilnost, koji nisu ocijenjeni za sve istovjetne proizvode. Stoga Komisija

nije bila u mogućnosti utvrditi je li se šteta utvrđena na temelju svakog od tih pokazatelja odnosila na segment koji se tiče kineskog uvoza i stoga je li ta šteta prouzročena navedenim uvozom. Usto, činjenica da je Komisija dokazala postojanje sniženja cijena samo za 62,6 % ukupnih prodaja proizvođača Unije dodatno potvrđuje nužnost ocjene toga je li se šteta utvrđena za istovjetni proizvod odnosila na kategorije proizvoda koji nisu uvezeni ili gotovo uopće nisu uvezeni. U svakom slučaju, Opći je sud pogrešno žaliteljima naložio prekomjeren teret dokaza u pogledu utvrđivanja razlika između kategorija proizvoda koji zahtijevaju analizu po segmentu.

- 174 Opći je sud također počinio pogrešku u točkama 391. i 392. pobijane presude jer je smatrao da „preferencija” ili „prednost” između različitih segmenata nije relevantna. Upravo ta preferencija može dovesti do nepostojanja uzročne veze između dampinškog uvoza i štete koja je nanesena industriji Unije, kada se ti uvozi odnose samo na jedan segment i kad je ta šteta utvrđena kod proizvođača Unije u drugom segmentu. Činjenica da u točkama 391. i 392. te presude, Opći sud postojanje davanja prednosti ili preferencije potrošača, u određenim državama članicama, za jednu ili drugu vrstu lijevanog željeza o kojem je riječ smatra „tvrdnjom” koja „nije potkrijepljena konkretnim dokazima” jest očito pogrešan i zavaravajuć pristup. Naime, kao prvo, Komisija je trebala potvrditi postojanje te preferencije. Kao drugo, sve zainteresirane stranke, uključujući podnositelje pritužbi, naglasile su razlike koje postoje između proizvoda od duktilnog lijevanog željeza i proizvoda od sivog željeza.
- 175 Komisija i intervenijenti smatraju da je drugi dio trećeg žalbenog razloga bespredmetan jer žalitelji nisu dokazali da proizvodi o kojima je riječ nisu međusobno zamjenjivi. U svakom slučaju, taj drugi dio nije osnovan, jer se zamjenjivost tih proizvoda protivi umjetnom odvajanju analize štete od analize uzročne veze.

2) Ocjena Suda

- 176 Drugim dijelom svojeg trećeg žalbenog razloga, žalitelji ističu prigovor da Opći sud nije uzeo u obzir niti je odgovorio na njihov argument prema kojem se ne može dokazati nikakva uzročna veza na temelju članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe, a da se nije provela analiza s obzirom na segmente standardnih proizvoda, nestandardnih proizvoda, proizvoda od duktilnog lijevanog željeza i proizvoda od sivog željeza, s obzirom na to da se dampinški uvoz gotovo isključivo sastojao od standardnih proizvoda i proizvoda od duktilnog lijevanog željeza.
- 177 U tom pogledu, valja navesti da je u točkama 382. do 385. pobijane presude Opći sud presudio, uzimajući u obzir međusobnu zamjenjivost standardnih i nestandardnih proizvoda kao i činjenicu da žalitelji nisu podnijeli dokaze koji upućuju na suprotno, da nije potrebna segmentirana analiza štete razlikujući standardne od nestandardnih proizvoda. Također je u točkama 387. do 392. pobijane presude naveo da je Komisija smatrala da su proizvodi od duktilnog lijevanog željeza i proizvodi od sivog željeza zamjenjivi i da žalitelji nisu podnijeli elemente kojima se ta ocjena dovodi u pitanje, s obzirom na to da su samo naveli postojanje „prednosti” ili „preferencije”, u određenim državama članicama, za jednu ili drugu vrstu lijevanog željeza. Stoga je Opći sud presudio da nije potrebno provesti segmentiranu analizu štete razlikujući standardne od nestandardnih proizvoda.
- 178 Budući da iz činjenične ocjene Općeg suda proizlazi da su i standardni i nestandardni proizvodi kao i proizvodi od duktilnog lijevanog željeza i proizvodi od sivog željeza međusobno zamjenjivi, analiza štete s obzirom na segmente proizvoda o kojima je riječ nije potrebna. Naime, kao što je to navedeno u točki 168. ove presude, iz zamjenjivosti tih proizvoda može se zaključiti da će dampinški uvoz utjecati na proizvode iz Unije neovisno o segmentu tih proizvoda ili tih uvoza.

- 179 Valja odbiti kao bespredmetan argument žaliteljâ prema kojem je primjenom metode PCN Komisija navodno uzela u obzir segmentaciju proizvoda o kojima je riječ, a da međutim ta metoda nije dovoljna, s obzirom na to da se odnosila na ispitivanje samo jednog od različitih pokazatelja štete, tj. na postojanje sniženja cijena i da je uključivala samo 62,6 % ukupnih prodaja koje su izvršili proizvođači Unije iz uzorka. Naime, budući da se zbog zamjenjivosti proizvoda o kojima je riječ ne nalaže analiza po segmentu, navodni nedostaci te metode za potrebe analize po segmentu su bespredmetni.
- 180 U dijelu u kojem žalitelji prigovaraju Općem sudu da nije ispitao njihov prigovor koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe zbog nepostojanja analize po segmentu, valja istaknuti da taj članak 3. stavci 2. i 3. i navedeni članak 3. stavci 6. i 7. doista imaju različite svrhe, s obzirom na to da prvi uređuje utvrđivanje štete za industriju Unije, a drugi precizira uvjete za postojanje uzročne veze između dampinškog uvoza i te štete. Međutim, te su odredbe, kao što je to istaknuto u točki 363. pobijane presude, povezane jedna s drugom. Naime, članak 3. stavak 6. te uredbe izričito propisuje da se dokazivanje da je tim uvozom nanesena šteta izvršava na temelju pozitivnih dokaza koji su podneseni u vezi sa stavkom 2. tog članka, što podrazumijeva da se dokaže da su obujam i/ili razina cijena iz stavka 3. tog članka imali značajan učinak na industriju Unije. Tako je u točki 364. te presude Opći sud pravilno podsjetio na to da ispitivanje iz članka 3. stavka 3. te uredbe mora služiti kao temelj analize koja se odnosi na uzročnu vezu između navedenog uvoza i štete koja je nanesena industriji Unije.
- 181 Iz toga slijedi da ocjena prema kojoj se analiza po segmentu ne zahtijeva prilikom ispitivanja štete na temelju članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe vrijedi i u pogledu ispitivanja koje se odnosi na uzročnu vezu na temelju tog članka 3. stavaka 6. i 7. Smatrajući u točkama 382. do 392. pobijane presude da analiza po segmentu proizvoda o kojima je riječ, imajući u vidu njihovu međusobnu zamjenjivost, nije opravdana u okviru ispitivanja štete, Opći je sud stoga implicitno, ali nužno, odbio prigovor žaliteljâ koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 6. i 7. te uredbe zbog nepostojanja takve analize.
- 182 K tomu, valja odbiti kao neosnovan argument žaliteljâ prema kojem im je Opći sud naložio prekomjeran teret dokaza u pogledu utvrđivanja razlika između kategorija proizvoda koji zahtijevaju analizu po segmentu. Naime, budući da je analiza po segmentu opravdana samo kako bi se osigurala objektivnost ispitivanja učinka dampinškog uvoza na istovjetne proizvode industrije Unije, obveza dokazivanja da proizvodi o kojima je riječ nisu dovoljno međusobno zamjenjivi, zbog čega bi bila potrebna analiza po segmentu, nije pretjeran teret dokaza.
- 183 Naposljetku, u dijelu u kojem žalitelji ističu da je u točki 392. pobijane presude Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je prilikom ocjene štete smatrao da nije relevantna preferencija ili davanje prednosti potrošača, u određenim državama članicama, jednoj ili drugoj vrsti lijevanog željeza o kojima je riječ, valja navesti da je u toj točki Opći sud odbio njihove argumente dvama samostalnim temeljima. S jedne je strane utvrdio da njihove tvrdnje u tom pogledu nisu potkrijepljene konkretnim dokazima, i s druge strane, smatrao je da puko davanje prednosti ne omogućuje da se sa sigurnošću dokaže nepostojanje ili nedostatna međusobna zamjenjivost proizvoda. Budući da žalitelji u svojoj žalbi ne osporavaju taj drugi temelj, njihove argumente u vezi s postojanjem konkretnih dokaza kojima se potkrjepljuju njihove tvrdnje valja odbiti kao bespredmetne.
- 184 S obzirom na prethodno navedeno, valja odbiti drugi dio trećeg žalbenog razloga i stoga treći žalbeni razlog u cijelosti.

4. Četvrti žalbeni razlog

a) Argumentacija stranaka

- 185 Četvrtim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je u točki 425. pobijane presude Opći sud povrijedio članak 3. stavke 6. i 7. Osnovne uredbe kao i svoju obvezu obrazlaganja jer je smatrao da je postojanje marže sniženja cijena koja se odnosila na 62,6 % prodaja proizvođača Unije u uzorku dovoljno za zaključak da postoji značajno sniženje cijena u smislu članka 3. stavka 3. te uredbe. Opći je sud tako propustio ocijeniti je li nepostojanje sniženja cijena za 37,4 % tih prodaja bilo prepreka utvrđenju uzročne veze na temelju članka 3. stavaka 6. i 7. te uredbe. Naime, utvrđena šteta mogla se odnositi na vrstu proizvoda kojih se dampinški uvoz nije ticao, što je utjecalo na objektivnost ispitivanja štete koja je nanesena tim uvozom.
- 186 Usto, Opći je sud u točki 417. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je analizu učinka nepostojanja sniženja cijena za 37,4 % tih prodaja uvjetovao utvrđivanjem segmentacije tržišta Unije. Međutim, postojanje takve segmentacije nije preduvjet da Komisija s dužnom pažnjom ispita uzročnu vezu. Nepostojanje sniženja cijena i odgovarajuće kategorije uvezenih proizvoda za velik dio prodaja izvršenih u Uniji moglo je spriječiti utvrđenje uzročne veze za štetu koja je nanesena cjelokupnoj industriji Unije.
- 187 Žalitelji osporavaju i to da je metoda PCN-a mogla opravdati pristup koji je primijenjen u spornoj uredbi. Nepostojanje podudarnosti između PCN-ova o kojima je riječ tijekom odabira uzorka pretpostavlja ispitivanje može li se, unatoč tom nepostojanju, dokazati uzročna veza. To bi primjerice moglo obuhvatiti analizu čiji je cilj utvrditi uključuje li uvoz, osim uvoza samo proizvođača iz uzorka, vrstu proizvoda koji se ne podudaraju. Međutim, to ovdje nije slučaj.
- 188 Komisija i intervenijenti osporavaju argumentaciju žaliteljâ.

b) Ocjena Suda

- 189 U skladu s člankom 3. stavkom 6. Osnovne uredbe, na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu, što podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena tog uvoza utvrđeni u skladu sa stavkom 3. tog članka odgovorni za značajan učinak na industriju Unije.
- 190 U točkama 417. do 425. pobijane presude Opći je sud smatrao da, za razliku od situacije o kojoj je riječ u tim dvama predmetima, u predmetnom slučaju Komisija nije utvrdila postojanje različitih segmenata i da, iako je proizvod o kojem je riječ podijelila na oznake PCN za potrebe usporedbe, taj proizvod obuhvaća mnoštvo vrsta proizvoda koji ostaju međusobno zamjenjivi. U tim je okolnostima Opći sud smatrao da je postojanje marže sniženja cijena koja je utvrđena u rasponu od 31,6 do 39,2 %, koja se odnosi na 62,6 % prodaja proizvođača Unije u uzorku, dovoljno za zaključak o postojanju značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije u smislu članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe.
- 191 Žalitelji ističu da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i obrazlaganja jer nije ocijenio je li nepostojanje sniženja cijena za 37,4 % tih prodaja bilo prepreka utvrđenju uzročne veze na temelju članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe. Također je počinio pogrešku koja se tiče prava jer je potrebu analize učinka tog nepostojanja sniženja cijena uvjetovao utvrđenjem segmentacije tržišta Unije.

- 192 Kad je riječ o prigovoru koji se odnosi na pogrešku koja se tiče prava, valja istaknuti da iako se u članku 3. Osnovne uredbe navodi određen broj elemenata koje valja uzeti u obzir prilikom utvrđivanja štete koja je nanescena dampinškim uvozom, u njemu se ne predviđa, kao što je to navedeno u točki 165. ove presude, nikakva konkretna metoda za analizu sniženja cijena. Budući da to utvrđivanje podrazumijeva složene ekonomske ocjene, Komisija, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 112. ove presude, ima široku diskrecijsku ovlast u pogledu njezina izbora.
- 193 Usto, Osnovna uredba ne predviđa da je Komisija dužna, u svim okolnostima, uzeti u obzir sve proizvode koje prodaje industrija Unije, uključujući vrste proizvoda o kojima je riječ koje ne izvoze proizvođači izvoznici u uzorku, prilikom utvrđivanja štete koja je nanescena dampinškim uvozom.
- 194 Naime, tekst članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, na koje upućuje članak 3. stavak 6. te uredbe, ne nalaže Komisiji da u svojem ispitivanju utjecaja tog uvoza na cijene industrije Unije uzme u obzir sve prodaje istovjetnog proizvoda iz te industrije (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 152., 153. i 159.).
- 195 To je potvrđeno činjenicom da ispitivanje utjecaja dampinškog uvoza na cijene industrije Unije, koje valja izvršiti radi utvrđivanja štete, podrazumijeva usporedbu prodaja ne od istog poduzetnika, kao što je to slučaj određivanja dampinške marže koja se izračunava na temelju podataka predmetnog proizvođača izvoznika, nego od više poduzetnika, odnosno proizvođača izvoznika koji su bili predmet uzorka i poduzetnika koji su dio industrije Unije koji su bili predmet uzorka. Usporedba prodaja tih poduzetnika bit će često teža u okviru analize sniženja cijena nego li u okviru analize određivanja dampinške marže s obzirom na to da će se asortiman vrsta proizvoda koje prodaju ti različiti poduzetnici tek djelomično preklapati (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 154. i 155.).
- 196 Taj rizik koji proizlazi iz toga da određene vrste proizvoda ne mogu biti uzete u obzir u okviru analize sniženja cijena zbog razlike asortimana proizvoda koje prodaju različiti poduzetnici još je viši kada su PCN-ovi detaljniji. Naime, iako je prednost veće zrnatosti PCN-ova ta da se uspoređuju vrste proizvoda koji usto imaju zajedničke fizičke i tehničke značajke, suprotno tomu, njezin je nedostatak povećanje mogućnosti toga da određene vrste proizvoda koje prodaju jedna ili druga predmetna društva nemaju istovjetnih proizvoda i stoga ih se ne može usporediti ni uzeti u obzir u toj analizi (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 156. i 157.).
- 197 Tako izvršavanje Komisijine široke diskrecijske ovlasti u pogledu izbora metode koju će ona primijeniti za analizu sniženja cijena može imati neizbježnu posljedicu, kao što je to u slučaju metode PCN-a, da se određene vrste proizvoda ne mogu usporediti pa se prema tome ne mogu uzeti u obzir u okviru navedene analize. Međutim, izvršavanje te diskrecijske ovlasti ograničeno je Komisijinom obvezom, koju joj nalaže članak 3. stavak 2. Osnovne uredbe, da provede objektivno ispitivanje učinaka dampinškog uvoza na cijene industrije Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 158.).
- 198 U predmetnom slučaju posljedica Komisijina izbora da primijeni metodu PCN bila je ta da nije mogla usporediti 37,4 % prodaja proizvođača Unije u uzorku.

- 199 Međutim, činjenica da je Komisija mogla utvrditi postojanje marže sniženja cijena u rasponu od 31,6 do 39,2 %, koja se odnosi na 62,6 % tih prodaja čini značajno sniženje cijena tih proizvođača koje se može kvalificirati kao značajan učinak na industriju Unije u smislu članka 3. stavka 6. Osnovne uredbe.
- 200 Osim toga i u svakom slučaju, žalitelji iz nepostojanja usporedbe za 37,4 % navedenih proizvoda zaključuju da uvoz o kojem je riječ na njih nije imao učinak. Naime, s obzirom na to da proizvod o kojem je riječ obuhvaća različite vrste proizvoda koji su međusobno zamjenjivi i da, posljedično, ne postoji izražena segmentacija tržišta proizvoda o kojem je riječ (vidjeti točku 167. ove presude), ti su uvozi vjerojatno također imali učinak na cijene proizvoda proizvođača Unije u uzorku koji se nisu mogli usporediti na temelju metode PCN. Činjenica da taj učinak nije evidentiran na temelju te metode nije dovoljna da se dovede u pitanje objektivnost ocjene prema kojoj je navedeni uvoz morao utjecati na sve vrste proizvoda proizvođača Unije jer su ti proizvodi međusobno zamjenjivi.
- 201 Stoga, prigovor žaliteljâ koji se temelji na povredi Općeg suda članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe zbog neuzimanja u obzir nepostojanja sniženja cijena za 37,4 % prodaja proizvođača Unije u uzorku valja odbiti kao neosnovan, s obzirom na to da su oni pogrešno smatrali da ne postoji sniženje cijena za taj postotak tih prodaja i da je Komisija dokazala, primjenom metode PCN, značajno sniženje cijena koje je imalo značajan učinak na industriju Unije.
- 202 Kad je riječ o prigovoru koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, valja podsjetiti na to da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda obveza obrazlaganja, koju Opći sud ima na temelju članka 36. i članka 53. prvog stavka Statuta Suda Europske unije, njemu ne nalaže da pruži obrazloženje kojim bi se, iscrpno i pojedinačno, osvrnuo na sve tvrdnje koje su iznijele stranke u sporu. Obrazloženje stoga može biti implicitno pod uvjetom da se njime zainteresiranim osobama omogućava da saznaju razloge na kojima je Opći sud utemeljio odluku, a Sudu da raspolaže s dovoljno elemenata za obavljanje nadzora u okviru žalbe (presuda od 14. rujna 2016., *Trafilerie Meridionali/Komisija*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, t. 41. i navedena sudska praksa).
- 203 U ovom slučaju, imajući u vidu obrazloženje iz točaka 406. do 425. pobijane presude i ocjenu iz točaka 192. do 201. ove presude, valja utvrditi da je to obrazloženje žaliteljima omogućilo da saznaju razloge na kojima je Opći sud temeljio svoju odluku i Sudu da obavi svoj nadzor. Stoga prigovor žaliteljâ koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja valja odbiti.
- 204 S obzirom na prethodna razmatranja, četvrti žalbeni razlog treba odbiti.

5. *Peti žalbeni razlog*

a) Uvodna razmatranja

- 205 Petim žalbenim razlogom, koji sadržava tri dijela, žalitelji osporavaju ocjenu Općeg suda trećeg tužbenog razloga njihove tužbe u prvostupanjskom postupku, koji se temelji na Komisijinu nepoštovanju njihovih postupovnih jamstava jer im ona nije dostavila informacije relevantne za utvrđivanje dampinga i štete.
- 206 Drugi i treći dio tog petog žalbenog razloga konkretno se odnose na osnovanost razmatranja Općeg suda koja su povezana s ocjenom trećeg tužbenog razloga tužbe u prvostupanjskom postupku, koji je CCCME istaknuo u vlastito ime. Međutim, kao što je to navedeno u

točkama 48. do 75. i 100. ove presude, CCCME nema aktivnu procesnu legitimaciju u vlastito ime za zahtijevanje poništenja sporne uredbe. Stoga su drugi i treći dio tog petog žalbenog razloga nedopušteni.

b) Prvi dio petog žalbenog razloga

1) Argumentacija stranaka

- 207 Prvim dijelom svojeg petog žalbenog razloga žalitelji tvrde da je u točkama 435. do 438. pobijane presude Opći sud počinio pogrešku ili, podredno, iskrivio činjenice jer je proglasio nedopuštenim treći tužbeni razlog njihove tužbe za poništenje u dijelu u kojem se odnosio na povrede postupovnih jamstava koje su istaknuli članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja, jer nisu sudjelovali u ispitnom postupku. Ti su članovi i ti žalitelji sudjelovali u ispitnom postupku s obzirom na to da su bili ili proizvođači izvoznici u uzorku ili proizvođači izvoznici uključeni u spornu uredbu kao subjekti koji su sudjelovali pri sastavljanju tog uzorka. Podnošenje obrasca za odabir uzorka način je da se proizvođač izvoznik „očituje” u odgovoru na obavijest o pokretanju postupka na temelju članka 5. stavka 10. Osnovne uredbe. Usto, Komisija je u svojem odgovoru na tužbu pred Općim sudom izjavila da su kineski tužitelji i koji nisu bili u uzorku i koji jesu bili u uzorku od nje primili „dokumente o podacima iz članka 19. stavka 2. Osnovne uredbe”.
- 208 Žalitelji također tvrde da je u točkama 443. do 447. pobijane presude, Opći sud pogrešno presudio da činjenica da je CCCME djelovao kao predstavnik kineske industrije lijevanog željeza kao cjeline nije dovoljna da se dokaže da je djelovao za račun svojih članova i drugih devet žalitelja u antidampinškom postupku o kojem je riječ i da stoga nije mogao istaknuti povredu postupovnih prava tih članova i tih žalitelja. Opći je sud primijenio pogrešan pravni standard i pogrešno pravno kvalificirao činjenice. Pri ocjeni toga da CCCME predstavlja svoje članove i drugih devet žalitelja, Opći sud nije uzeo u obzir dokaze, iskrivio je sadržaj očitovanja CCCME-a od 15. rujna 2017. o Privremenoj uredbi i nije uzeo u obzir činjenicu da je Komisiji postalo očito da on predstavlja kineske proizvođače izvoznike.
- 209 Komisija i intervenijenti osporavaju argumentaciju žaliteljâ.

2) Ocjena Suda

- 210 Kao prvo, žalitelji ponajprije tvrde da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja, unatoč tomu što su ili bili u uzorku ili su uključeni kao subjekti koji su sudjelovali pri sastavljanju tog uzorka tijekom antidampinškog postupka, ne mogu istaknuti povredu svojih prava da im se dostave podaci korisni za utvrđivanje dampainga ili štete tijekom tog ispitnog postupka.
- 211 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je poštovanje prava obrane temeljno načelo prava Unije (presuda od 3. lipnja 2021., Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, t. 31. i navedena sudska praksa). Sud je stoga presudio da je poštovanje tih prava od temeljne važnosti u antidampinškim ispitnim postupcima i da se na temelju navedenih prava, predmetnim poduzetnicima mora omogućiti da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampaingne prakse i štete koja njome nastaje (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 76. i 77. i navedenu sudska praksu).

- 212 Stoga se u uvodnoj izjavi 12. Osnovne uredbe navodi da zainteresirane stranke trebaju imati dovoljno prilika kako bi predstavile sve bitne dokaze i zaštitile svoje interese. Usto, u članku 6. stavcima 5. i 7., i članku 20. stavcima 1. i 2. te uredbe utvrđena su prava obrane tih stranaka. Naime, ta prva odredba predviđa mogućnost za potonje, među kojima su među ostalim uvoznici i izvoznici proizvoda koji je predmet ispitnog postupka, da budu saslušane i da pregledaju sve podatke koje je dostavila stranka u ispitnom postupku, različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi te se koriste u ispitnom postupku. Ta druga odredba navedenim strankama omogućuje da zatraže objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih se, s jedne strane, uvode privremene mjere, ili se, s druge strane, preporuča uvođenje konačnih mjera.
- 213 Međutim, te odredbe za ostvarivanje tih prava nalažu određena pravila kako bi se zajamčilo dobro upravljanje antidampinškim postupkom. Tako su u skladu s člankom 6. stavcima 5. i 7. Osnovne uredbe, zainteresirane stranke dužne, s jedne strane, objaviti se, i s druge strane, podnijeti pisani zahtjev da pregledaju podatke o kojima je riječ ili da budu saslušane. Kad je riječ o prvom od tih načina, članak 5. stavak 10. te uredbe propisuje da obavijest o pokretanju postupka navodi rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu objaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Potonja odredba također propisuje da se u toj obavijesti navode rokovi u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 6. stavkom 5. te uredbe. U skladu s člankom 20. stavcima 1. i 3. iste uredbe, zahtjev za podacima o uvođenju privremenih mjera podnosi se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja tih privremenih mjera, a zahtjev za podacima o uvođenju konačnih mjera, podnosi se također u pisanom obliku u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja privremene pristojbe.
- 214 Stoga se Osnovnom uredbom određenim zainteresiranim subjektima dodjeljuju prava i postupovna jamstva, čije ostvarivanje ovisi, međutim, o aktivnom sudjelovanju tih subjekata u samom postupku koje treba provesti barem u obliku podnošenja pisanog zahtjeva u određenom roku (presuda od 9. srpnja 2020., *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, t. 70.).
- 215 Osim toga, u članku 17. te uredbe navodi se da, u slučajevima kada je broj podnositelja pritužbi, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, Komisija ispitni postupak može ograničiti na razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija upotrebom uzoraka. Kako bi ocijenila svrsishodnost provođenja odabira uzorka i utvrđivanja sastava uzorka, potrebno je da zainteresirane stranke Komisiji u tom pogledu dostave potrebne podatke. Tako Komisija, kad namjerava svoj ispitni postupak temeljiti na uzorku izvoznika ili uvoznika, može u obavijesti o pokretanju postupka pozvati izvoznike ili uvoznike o kojima je riječ da se objave i od njih zatražiti podatke kako bi mogla utvrditi njihov reprezentativni uzorak.
- 216 Činjenica da su se zainteresirane stranke objavile i da su pružile relevantne podatke kako bi se utvrdio reprezentativni uzorak tih stranaka, ili da su u tu svrhu uzete u uzorak, jest jedan oblik sudjelovanja u antidampinškom postupku. Međutim, to sudjelovanje navedenim strankama ne daje postupovna jamstva utvrđena u članku 6. stavcima 5. i 7. i u članku 20. stavcima 1. i 2. Osnovne uredbe. Naime, kao što je to navedeno u točkama 213. i 214. ove presude, na dodjelu tih jamstava primjenjuju se određena pravila koja podrazumijevaju posebno sudjelovanje istih stranaka u tom postupku, u obliku izražavanja interesa i pisanih zahtjeva. Međutim, sudjelovanje u uzorku, u smislu članka 17. te uredbe ne čini takvo posebno sudjelovanje.

- 217 Prema tome, iako su članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja sudjelovali u odabiru uzorka provedenog tijekom antidampinškog postupka o kojem je riječ, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kad je u točkama 435. do 438. pobijane presude smatrao da ti članovi i ti žalitelji ne mogu istaknuti povredu svojih postupovnih prava koja se temelji na tome da im Komisija nije dostavila bitne podatke za zaštitu njihovih interesa. Naime, on je pravilno naveo da navedeni članovi i navedeni žalitelji nisu podnijeli zahtjeve da im se dostave ti podaci tijekom tog postupka.
- 218 Podredno, žalitelji ističu da je Opći sud iskrivio činjenice jer je smatrao da članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja nisu sudjelovali u ispitnom postupku na način koji bi im omogućio da istaknu povredu svojih postupovnih prava. U tom pogledu oni navode činjenicu da je Komisija u svojem odgovoru na tužbu pred Općim sudom izjavila da su ti članovi i ti žalitelji primili „dokumente o podacima iz članka 19. stavka 2. Osnovne uredbe”.
- 219 U tom kontekstu, valja podsjetiti na to da kad se žalitelj poziva na iskrivljavanje koje je počinio Opći sud, on na temelju članka 256. UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda mora precizno navesti dokaze koji su prema njegovu mišljenju iskrivljeni i dokazati pogreške u analizi koje su prema njegovoj ocjeni dovele do toga da je Opći sud iskrivio dokaze. Usto, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iskrivljavanje mora očito proizlaziti iz sadržaja spisa a da nije potrebno provoditi novu ocjenu činjenica i dokaza (presuda od 10. studenoga 2022., Komisija/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, t. 55. i navedena sudska praksa).
- 220 Tvrdnjom iz odgovora na tužbu koji je Komisija podnijela pred Općim sudom, prema kojoj su članovi CCCME-a i drugih devet žalitelja „primili dokumente s podacima iz članka 19. stavka 2. Osnovne uredbe”, iako se odnosi na članak 20. stavak 2. te uredbe, ne može se dokazati da je Opći sud iskrivio činjenice u pogledu sudjelovanja tih članova i tih žalitelja u antidampinškom postupku, čime bi im bila dodijeljena postupovna jamstva iz članka 6. stavka 7. i članka 20. stavka 2. te uredbe. Naime, ta tvrdnja nije dovoljna da se dokaže da su se navedeni članovi ili navedeni žalitelji objavili i da su pisanim putem zatražili objavu podataka koji su potrebni da bi mogli ostvarivati svoja postupovna prava u skladu s tim odredbama.
- 221 Stoga, neovisno o sudjelovanju članova CCCME-a i drugih devet žalitelja u odabiru uzorka izvršenog tijekom antidampinškog postupka, Opći sud nije ni počinio pogrešku koja se tiče prava niti je iskrivio činjenice kad je u točkama 435. do 438. pobijane presude smatrao da su nedopušteni prigovori tih članova i tih žalitelja koji se temelje na tome da im nisu dostavljeni bitni podaci za zaštitu njihovih interesa, uz obrazloženje da tijekom tog postupka nisu podnijeli zahtjev da im se ti podaci dostave.
- 222 Kao drugo, žalitelji osporavaju nedopuštenost povreda prava obrane koje je istaknuo CCCME u ime svojih članova i drugih devet žalitelja. Oni tvrde da je Opći sud primijenio pogrešan pravni standard kada je utvrdio da CCCME u antidampinškom postupku nije mogao ostvarivati postupovna prava svojih članova i drugih devet žalitelja. Usto, pogrešno je kvalificirao CCCME kao subjekt koji predstavlja kinesku industriju lijevanog željeza u cjelini, a ne kineske proizvođače izvoznike pojedinačno.
- 223 U pogledu tih prigovora, valja navesti da su postupovna prava vlastita prava osobe kojoj su dodijeljena. Tako je Sud presudio da su prava obrane subjektivne naravi, tako da ih same dotične stranke moraju moći učinkovito ostvariti, neovisno o prirodi postupka koji se na njih odnosi (presuda od 9. rujna 2021., Adler Real Estate i dr., C-546/18, EU:C:2021:711, t. 59.) i da se društvo

koje nije sudjelovalo u antidampinškom ispitnom postupku i koje nije povezano ni s jednim proizvođačem izvoznikom iz zemlje na koju se odnosi ispitni postupak ne može pozivati na prava obrane u postupku u kojem nije sudjelovalo (presuda od 9. srpnja 2020., *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, t 68. i navedena sudska praksa).

- 224 Valja utvrditi da, iako se sudska praksa navedena u prethodnoj točki ne odnosi na pitanje ima li udruženje pravo ostvarivati postupovna prava određenih poduzetnika, uključujući prava svojih članova, tijekom upravnog postupka, ona se takvoj mogućnosti ne protivi. Međutim, navedena mogućnost ne može dovesti da toga da se zaobiđu uvjeti koje, na temelju te sudske prakse, poduzetnici o kojima je riječ moraju poštovati ako sami žele ostvarivati svoja postupovna prava.
- 225 Stoga Opći sud nije primijenio pogrešan pravni standard utvrdivši u točkama 443. i 444. pobijane presude, da je mogućnost udruženja da tijekom antidampinškog postupka ostvaruje postupovna prava nekih svojih članova uvjetovana time da je to udruženje tijekom ispitnog postupka izrazilo namjeru djelovanja u svojstvu predstavnika nekih svojih članova, što pretpostavlja da su ti članovi bili utvrđeni i da ono može dokazati da je od njih primilo punomoć za ostvarivanje tih postupovnih prava u njihovo ime.
- 226 Usto, kad je riječ o tome da je Opći sud kvalificirao CCCME kao „subjekt koji predstavlja kinesku industriju [lijevanog željeza] kao cjelinu”, valja istaknuti da je, kao što to proizlazi iz točke 446. pobijane presude, u očitovanjima od 15. rujna 2017. na Privremenu uredbu, CCCME pojasnio prirodu svojeg sudjelovanja u antidampinškom ispitnom postupku navodeći da „interes CCCME-a odgovara interesu kineske industrije lijevanog željeza u cjelini. Taj interes se može podudarati, a često je tako, s interesima različitih kineskih proizvođača izvoznika dotičnog proizvoda, ali je različit i premašuje te pojedinačne interese. [...] Cilj je sudjelovanja CCCME-a u ovom ispitnom postupku očuvanje zajedničkog interesa njegovih članova i kineske industrije (izvoznice) lijevanog željeza, za razliku od pojedinačnih interesa njegovih članova. Te pojedinačne interese navode sami različiti kineski proizvođači (izvoznici), od kojih neki pojedinačno sudjeluju u ovom postupku”.
- 227 Tako je CCCME tijekom postupka jasno naveo da se on u postupak uključuje u ime kolektivnih interesa kineske izvozne industrije lijevanog željeza, a ne u ime pojedinačnih interesa svojih članova ili drugih poduzetnika, kao što se to zahtijeva da bi on mogao ostvarivati njihova postupovna prava.
- 228 Različiti argumenti koje su žalitelji istaknuli, a prema kojima su, kao prvo, izjave CCCME-a iskrivljene, kao drugo, CCCME je predstavničko udruženje kineskih proizvođača izvoznika i, kao treće, CCCME je dokazao da je tijekom antidampinškog postupka o kojem je riječ osigurao zajedničku zaštitu kineske industrije lijevanog željeza, što je Komisija potvrdila, ne dovode u pitanje ocjenu koja je navedena u prethodnoj točki.
- 229 Naime, najprije, Komisijina ocjena u točki 25. sporne uredbe prema kojoj CCCME, među ostalim, predstavlja kinesku industriju odljevaka ne dokazuje da je Opći sud iskrivio podatke koje je dostavio CCCME u svojim očitovanjima od 15. rujna 2017. na Privremenu uredbu, u pogledu njegova sudjelovanja u antidampinškom postupku o kojem je riječ. Zatim, drugi argumenti koje su istaknuli žalitelji ne omogućuju da se dokaže da je CCCME sudjelovao u tom postupku da bi predstavljao pojedinačne interese poduzetnika o kojima je riječ. Naposljetku, punomoć priložena obavijesti od 12. prosinca 2016. o objavi zapisnika sastanka za rano upozoravanje o antidampinškom ispitnom postupku Unije u vezi s uvozom odljevaka, na koju se pozivaju

žalitelji, ne dokazuje da je CCCME mogao ostvarivati postupovna prava tih poduzetnika, s obzirom na to da u punomoći nije precizirano da mu je dopušteno predstavljati te poduzetnike pojedinačno tijekom navedenog postupka i riječ je samo o nacrtu punomoći.

- 230 S obzirom na prethodno navedeno Opći sud niti je primijenio pogrešan pravni standard niti je počinio pogrešku u kvalifikaciji kad je smatrao da se CCCME ne može pozvati na povrede postupovnih prava svojih članova i drugih devet žalitelja.
- 231 Zbog svih prethodnih razloga prvi dio petog žalbenog razloga valja odbiti.
- 232 Slijedom navedenog, valja odbiti taj žalbeni razlog, a stoga i žalbu u cijelosti.

Troškovi

- 233 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 234 U ovom slučaju, budući da su Komisija i intervenijenti podnijeli zahtjev da žalitelji snose troškove i da potonji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd., Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory i Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd nalaže se snošenje, osim njihovih vlastitih troškova, troškova Europske komisije te društava EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation i Ulefos Oy.

Potpisi